

**SÁNG KIẾN KHẮC PHỤC HẬU QUẢ THIÊN TAI
BỘ PHÁT TRIỂN NHÀ Ở VÀ ĐÔ THỊ HOA KỲ**

Các Phân Bổ, Miễn Trừ và Các Yêu Cầu Thay Thế đối với Người Nhận Quỹ Khắc Phục Hậu Quả Thiên Tai của Khoản Trợ Cấp Cà Gó cho Phát Triển Cộng Đồng nhằm Ứng Phó Thiên Tai Xây Ra vào năm 2011, 2012 và 2013
Đạo Luật Phân Bổ Cứu Trợ Thiên Tai năm 2013 (Công Pháp 113-2)

**VĂN PHÒNG PHÁT TRIỂN CỘNG ĐỒNG TIỂU BANG LOUISIANA/BAN
KHẮC PHỤC HẬU QUẢ THIÊN TAI**

**CUỘC THI VỀ KHẢ NĂNG PHỤC HỒI SAU THIÊN
TAI QUỐC GIA
ĐƠN ĐĂNG KÝ GIAI ĐOẠN I – BẢN DỰ THẢO**

Giai Đoạn Thu Thập Ý Kiến Công Chúng: Ngày 6 tháng 03 năm 2015 –
Ngày 20 tháng 03 năm 2015

Bobby Jindal
Thông Đốc

Jay Dardenne
Phó Thông Đốc

Kristy Nichols
Ủy Viên Hội Đồng Hành Chính

Phu Lục A: Tóm Tắt Báo Cáo

Vùng Ven Biển Louisiana là trung tâm thương mại vô giá, là cái phao quan trọng cho lợi ích an ninh quốc gia của Mỹ và là nơi giao thoa văn hóa không thể thiếu. Trong năm 1802, Thomas Jefferson đã nhận ra tầm quan trọng của Cảng New Orleans là cầu nối thương mại lớn của Hoa Kỳ và ngày nay, duyên hải vẫn là một trong các tài sản quý giá nhất của quốc gia – nhưng duyên hải bị đe dọa bởi nguy cơ mất đất duyên hải ngày càng tăng chưa từng có. Các vùng đất đầm lầy và vùng đất ngập nước ven biển của Louisiana đóng vai trò quan trọng đối với sức khỏe của Vịnh Mexico và bảo vệ khỏi sự tàn phá của các cơn bão. Mỗi giờ, diện tích vùng đất ngập nước tương đương với diện tích một sân bóng đá biến thành vùng nước thoáng và các đặc tính bảo vệ của các vùng đất ngập nước và vùng đầm lầy đó bị suy yếu đi.

Louisiana là tiểu bang sản xuất dầu mỏ lớn thứ 3 và là tiểu bang sản xuất khí tự nhiên lớn thứ 2 của Mỹ. Tiểu bang này sản xuất 25% lượng hóa chất dầu mỏ cho quốc gia – trị giá hơn \$14 tỷ mỗi năm. Về lợi ích an ninh quốc gia, Louisiana xếp thứ 1 về dự trữ dầu mỏ chiến lược, đường ống dẫn khí, cảng biển và đường thủy, và đứng thứ 2 về lọc dầu và sản phẩm hóa chất, thứ 3 về chương trình trạm không gian của NASA và thứ 4 về thăm dò và sản xuất dầu/khí cũng như đóng tàu biển. Là một trong những trung tâm năng lượng chính của quốc gia, việc mất đất ven biển của Louisiana gây đe dọa nghiêm trọng tới cơ sở hạ tầng sản xuất năng lượng và phân phối rộng rãi, và các rủi ro này đang tăng dần do vùng ven biển tiếp tục lùi dần.

Louisiana đóng vai trò tối quan trọng trong thương mại quốc gia và quốc tế với năm cảng chính xử lý 20% hoạt động thương mại đường thủy hàng năm của Hoa Kỳ. Với 500 triệu tấn hàng hóa thông qua các cảng biển nước sâu và kênh dẫn đường, Louisiana đứng thứ 1 quốc gia về tổng trọng tải vận chuyển. Là cảng cá nhân lớn nhất của quốc gia tính theo trọng tải, Cảng

Nam Louisiana có trụ sở tại Giáo Xứ St. John the Baptist. Tất cả đều bị đe dọa bởi ảnh hưởng của sự sụt lún và mất đất.

Ngành hải sản của Louisiana sản xuất ra 26% tổng lượng hải sản tại Mỹ, xếp thứ 1 về sản lượng thu hoạch hào, tôm, cua, tôm sông, cá hồng, cá da trơn hoang dã, cá hồi biển, và cá đối. Vùng đất ngập nước ven biển của Louisiana cung cấp môi trường sống vào mùa đông cho hơn 5 triệu loài chim di cư và môi trường sống làm tổ cho chim nước ở địa phương, và là một ngư trường tự nhiên tối quan trọng. Các thay đổi nhanh chóng, không ngừng đối với hệ sinh thái đe dọa môi trường sống đa dạng và vòng đời của các loài chim cũng như các loài động vật hoang dã khác, bao gồm các loài thủy sản hỗ trợ nghề cá thương mại và giải trí trên khắp Vịnh Mexico.

Chứa 40% diện tích vùng đất ngập nước của quốc gia, việc mất đất ngập nước ven biển tại Louisiana đang diễn ra ở mức báo động - 90% toàn bộ diện tích đất ngập nước ven biển bị mất tại lục địa Hoa Kỳ. Louisiana đang phải đối mặt với cuộc khủng hoảng mất đất mà đã lấy đi gần 1.900 dặm vuông đất kể từ những năm 1930, lớn hơn cả diện tích tiểu bang Rhode Island và Đặc Khu Columbia cộng lại. Theo phân tích khoa học, nếu không hành động thì tiểu bang này có thể mất thêm 1.750 dặm vuông tính đến năm 2064 – khiến đường bờ biển lùi sâu thêm 33 dặm vào trong đất liền.

Các đảo chắn, đầm lầy và đầm nước ven biển làm giảm ảnh hưởng của nước biển dâng do bão đến và lũ lụt trong đất liền. Do đó, việc mất đất liên tục và do bão gây ra sẽ tăng đáng kể khả năng dễ bị ảnh hưởng của cộng đồng và cơ sở hạ tầng. Các hệ thống chống lũ lụt dễ bị ảnh hưởng hơn do đất đai xung quanh bị xói mòn. Hành động thích hợp và hiệu quả là yếu tố sống còn giúp ngăn chặn tổn thất do thiệt hại từ lũ lụt gây ra không leo thang từ mức bình quân hàng năm hiện tại là \$2,4 tỷ lên hơn \$23 tỷ.

Lối sống cũng là yếu tố bị đe dọa. Hơn hai triệu cư dân sinh sống tại vùng ven biển Louisiana, nhiều người trong số họ phụ thuộc vào các nguồn tài nguyên ven biển để kiếm việc làm. Vùng ven biển của Louisiana là khu vực mưu sinh, tuy nhiên nếu không hành động một cách có ý nghĩa thì lực lượng lao động này sẽ bị tách rời khỏi các nguồn tài nguyên và việc làm họ đang sống dựa vào đó, gây đe dọa tới sự sống còn của cả vùng lẫn các ngành công nghiệp nằm trong vùng đó.

Trước những thách thức này, Khuôn Khổ Phục Hồi của Louisiana (LRF), một công cụ mới được giới thiệu trong đơn đăng ký này, đưa ra cơ chế để thu thập các dữ liệu sẵn có tốt nhất trong bối cảnh Bão Isaac, Thiên Tai Đủ Tiêu Chuẩn của Louisiana, cũng như nhiều mối đe dọa của tiểu bang, và các sáng kiến xây dựng khả năng phục hồi trước đây cũng như hiện tại. Với công cụ này, có thể xác định được các lỗ hổng nhu cầu trong khả năng phục hồi về mặt xã hội, kinh tế và môi trường, đóng vai trò như là động lực thúc đẩy các biện pháp trong tương lai bằng cách đạt được ba lý tưởng: phục hồi môi trường, bảo tồn nền văn hóa và bảo vệ và tái thiết kinh tế. Cân nhắc những ý tưởng này, phương pháp tiếp cận của tiểu bang cho các chương trình tạo khả năng phục hồi thông qua tái định cư, khả năng phục hồi thông qua trang bị bổ sung và khả năng phục hồi thông qua tái cấu hình sẽ nhắm mục tiêu vào các cộng đồng vùng duyên hải có nguy cơ.

Phụ Lục B: Các Yêu Cầu về Ngưỡng

Người Nộp Đơn Đủ Điều Kiện. Tiểu Bang Louisiana; đây là đơn đăng ký duy nhất tiểu bang này đã gửi.

Giáo Xứ Đủ Điều Kiện. Mỗi khu vực trong bốn khu vực mục tiêu tại các giáo xứ có tên trong tuyên bố thiên tai lớn của Tổng Thống về Bão Isaac năm 2012.

Các Khu Vực Mục Tiêu Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất và Nghèo Khó Nhất/Chưa Được Đáp Ứng Nhu Cầu về Khắc Phục Hậu Quả.

Khu Vực Mục Tiêu Số 1: Giáo Xứ St. John the Baptist

Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất: Giáo xứ này trước đây đã được HUD xác định là vùng “Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất” do hậu quả của Bão Isaac năm 2012 và được liệt kê trong Phụ Lục A của NDRC NOFA. Do đó, nó đáp ứng các đặc điểm của khu vực Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất được liệt kê trong Phụ Lục G.

Nghèo Khó Nhất: Giáo xứ này trước đây đã được HUD xác định là vùng “Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất” do hậu quả của Bão Isaac và được liệt kê trong Phụ Lục A của NDRC NOFA. Do đó, nó đáp ứng các đặc điểm của khu vực Nghèo Khó Nhất được liệt kê trong Phụ Lục G.

Chưa Được Đáp Ứng Nhu Cầu về Khắc Phục Hậu Quả: Tiểu Bang Louisiana đã phân bổ \$32.674.000 (50,8%) trong khoản trợ cấp CDBG-DR \$64.379.084 của tiểu bang cho sự khắc phục hậu quả dài hạn của giáo xứ này. Bất chấp cam kết này, vẫn còn những nhu cầu quan trọng chưa được đáp ứng, đặc biệt là về nhà ở và cơ sở hạ tầng vĩnh viễn.

Hiện tại có 787 người nộp đơn là hộ gia đình trong Chương Trình Phục Hồi Hỗ Trợ Chủ Sở Hữu Nhà với khoản tài trợ \$11.549.820 của giáo xứ, với sự tiếp cận và tiếp nhận liên tục. Với chi phí phục hồi trung bình là \$47.972 cho mỗi đơn vị nhà ở, chương trình này có thể phục vụ tối

đa 241 hộ gia đình, còn 546 hộ gia đình chưa được phục vụ và khoản thiếu hụt theo chương trình khoảng \$26.192.712. Tương tự như vậy, còn thiếu \$5.419.712,79 chưa được tài trợ cho cơ sở hạ tầng vĩnh viễn bị thiệt hại do bão, theo chứng nhận của Digital Engineering. Vẫn thiếu các nguồn lực CDBG-DR sẵn có, ngay cả khi đã áp dụng khoản phân bổ \$1.838.208 cho chi phí hành chính/sẽ xác định sau. Tương tự như vậy, không có nguồn kinh phí nào khác hiện đang sẵn có để giải quyết những nhu cầu này.

Khu Vực Mục Tiêu Số 2: Giáo Xứ Plaquemines

Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất: Giáo xứ này trước đây đã được HUD xác định là vùng “Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất” do hậu quả của Bão Isaac năm 2012 và được liệt kê trong Phụ Lục A của NDRC NOFA. Do đó, nó đáp ứng các đặc điểm của khu vực Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất được liệt kê trong Phụ Lục G.

Nghèo Khó Nhất: Giáo xứ này trước đây đã được HUD xác định là vùng “Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất” do hậu quả của Bão Isaac và được liệt kê trong Phụ Lục A của NDRC NOFA. Do đó, nó đáp ứng các đặc điểm của khu vực Nghèo Khó Nhất được liệt kê trong Phụ Lục G.

Chưa Được Đáp Ứng Nhu Cầu về Khắc Phục Hậu Quả: Tiểu Bang Louisiana đã phân bổ \$16.953.000 (26,3%) trong khoản trợ cấp CDBG-DR \$64.379.084 của tiểu bang cho công tác khắc phục hậu quả dài hạn của giáo xứ này. Bất chấp cam kết này, vẫn còn những nhu cầu quan trọng chưa được đáp ứng, đặc biệt là về suy thoái môi trường, theo chứng nhận của Cơ Quan Phục Hồi và Phòng Hộ Ven Biển (CPRA).

Phức hợp đảo chắn Baratavia bao gồm một số đảo chắn ngăn cách Vịnh Mexico với các vùng đất ngập nước, cộng đồng và cơ sở hạ tầng quan trọng ở phía bắc của các đảo. Như một phần trong Kế Hoạch Tổng Thể Toàn Diện của Louisiana cho Vùng Ven Biển Bền Vững (Kế

Hoạch Tổng Thể dành cho Vùng Ven Biển (CMP)), một số đảo chắn ở Barataria đã được phục hồi để giảm thiểu sự suy thoái đang diễn ra. Tình trạng nước biển dâng mạnh do bão và đập tràn do bão có liên quan – do Bão Isaac gây ra – dọc theo và phía trên tuyến dự án Phục Hồi Đảo Chắn Cheniere Ronquille tại Giáo Xứ Plaquemines gây tổn thất 301.000 thước khối Anh vật liệu xây dựng cho bãi biển và cồn cát trên đảo. Chi phí dự kiến để phục hồi tổn thất này là \$2 triệu.

Dự án Phục Hồi Bờ Biển Chắn từ Eo Biển Chaland tới Eo Biển Grand Bayou đã tạo nên 226 mẫu Anh nền tảng đầm lầy rào chắn phía sau, bảo vệ được 171 mẫu Anh môi trường sống đầm lầy, bao phủ được 80% thảm thực vật mới tạo và tối ưu hóa liên kết thủy triều với nền tảng đầm lầy được tạo ra. Dự án này đã hoàn thành vào năm 2009, ngay cả sau khi Bão Gustav (2008) đã gây thêm xói mòn cho khu vực trong quá trình thi công. Dự án này đã tốn hơn \$21,9 triệu do các thiệt hại từ Bão Isaac.

Dự án Phục Hồi từ Đảo Pelican và Eo Biển La Mer tới Eo Biển Chaland cũng phải chịu các thiệt hại do Bão Isaac gây ra. Đảo Pelican đã bị thu hẹp dần với tốc độ 10 foot mỗi năm kể từ năm 1988. Để giảm thiểu việc mất diện tích đất đảo chắn và chức năng, dự án đã tạo ra môi trường sống đảo chắn, tăng cường bảo vệ chống tình trạng nước biển dâng và sóng do bão, và tăng lượng cát trong hệ thống rào chắn hoạt động. Nước biển dâng do bão Isaac gây thiệt hại ước tính \$1,4 triệu cho bãi biển, cồn cát và hàng rào cát đã được xây dựng trên Đảo Pelican.

Khi mực nước biển tiếp tục dâng cao và các cơn bão nhiệt đới tiếp tục trở nên khốc liệt hơn, vai trò là các dải đệm chống tình trạng nước biển dâng do bão của đảo chắn sẽ trở nên ngày càng quan trọng. Một nghiên cứu do CPRA trích dẫn đã kết luận rằng nếu không có đảo chắn và nếu các vùng đất ngập nước bị xói mòn và sụt lún nghiêm trọng, nước biển sẽ dâng 1 đến 3 foot. Trong 50 năm tới, các cộng đồng Buras và Venice cũng như khu vực xung quanh có thể đối mặt với lũ lụt ở độ cao hơn 20 foot từ biển cổ lũ lụt hình thành từ nước biển dâng do bão 100 năm và

gây thiệt hại hơn \$2,8 tỷ. Nếu xảy ra sự kiện tương tự trong tương lai, Cảng Sulphur có thể phải đối mặt với lũ lụt ở độ cao hơn 40 foot và gây thiệt hại hơn \$2,5 tỷ. Điều này làm gia tăng các mối đe dọa từ tình trạng mực nước biển dâng và nước lũ sâu hơn gây ảnh hưởng tới các cộng đồng sinh sống và làm việc tại Giáo Xứ Plaquemines, đồng thời khiến các gia đình, doanh nghiệp và hoạt động công nghiệp gặp phải rủi ro nước biển dâng do bão và thiệt hại kinh tế cao hơn nhiều trong tương lai.

Thiệt hại khoảng \$25,3 triệu đối với các đảo chắn do Bão Isaac gây ra và được mô tả trong mục này cho thấy nhu cầu chưa được đáp ứng, vì hiện tại liên bang hoặc tiểu bang không có kinh phí tài trợ để giải quyết các thiệt hại này.

Khu Vực Mục Tiêu Số 3: Giáo Xứ Lafourche Ven Biển

Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất (Các Vùng Được Điều Tra 209, 210, 211, 212, 213): Tất cả các vùng này đều được liệt kê trong Phụ Lục C của NDRC NOFA, tương ứng với hơn 100 gia đình phải chịu thiệt hại, và do đó đủ điều kiện là các khu vực Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất dựa theo các đặc điểm về nhà ở được liệt kê trong Phụ Lục G.

Nghèo Khó Nhất (Các Vùng Được Điều Tra 209, 210, 212, 213): Tất cả Các Vùng Được Điều Tra 209, 210, 212 và 213 đều được liệt kê trong Phụ Lục C của NDRC NOFA, tương ứng với tối thiểu 10% các gia đình ở đó phải chịu thiệt hại, và do đó đủ điều kiện là các khu vực Nghèo Khó Nhất dựa theo các đặc điểm về nhà ở được liệt kê trong Phụ Lục G.

Nghèo Khó Nhất (Vùng Được Điều Tra 211): Vùng Được Điều Tra 211 nằm trong Giáo Xứ Lafourche và bao gồm các cộng đồng Galliano, Larose và Cutoff, và là nơi có các điểm hạ thủy quan trọng cho ngành công nghiệp đánh cá phát triển mạnh mẽ của khu vực. Vùng này đủ điều kiện là khu vực Nghèo Khó Nhất dựa trên các đặc điểm về suy thoái môi trường, như được ghi chép trong chứng nhận của CPRA và dựa trên các đặc điểm được liệt kê trong Phụ Lục G,

gây thiệt hại cụ thể tới các vùng đất ngập nước hay đảo chắn, làm giảm khả năng bảo vệ chống thiên tai trong tương lai.

Vùng 211 có lịch sử lâu đời về suy thoái môi trường. Cụ thể là, diện tích đất của vùng này đã bị mất hơn 89.000 mẫu Anh kể từ năm 1932 đến năm 2010. Một kết quả hữu hình của tình trạng suy thoái này đó là tổn thất tài sản ước tính \$2,8 tỷ sẽ xảy ra trong trường hợp có biến cố lũ lụt hình thành từ nước biển dâng do bão 100 năm diễn ra hiện nay. Trong 50 năm tới, tổng số đó ước tính sẽ tăng lên \$3,3 tỷ. Cũng nhìn từ quan điểm 50 năm tới, độ sâu lũ lụt hình thành từ nước biển dâng do bão dự kiến sẽ tiếp tục tăng từ độ sâu tối đa 11 foot hiện tại lên tới độ cao tối đa 25 foot trong tương lai nếu xảy ra biến cố bão 100 năm. Ngoài ra, Vùng 211 đã phải chịu tổn thất đáng kể từ các cơn bão trước đây, bao gồm bão Andrew (1992), Katrina (2005), Rita (2005) và Gustav (2008).

Chưa Được Đáp Ứng Nhu Cầu về Khắc Phục Hậu Quả: Những thiệt hại sau đây là các nhu cầu về suy thoái môi trường chưa có kinh phí tài trợ, như được ghi chép trong chứng nhận của CPRA và dựa trên các đặc điểm được liệt kê trong Phụ Lục G.

Cảng Fourchon đóng vai trò là mối kết nối tối quan trọng giữa quốc gia và nguồn lực khoan dầu ngoài khơi. Là cảng tận cùng phía nam tại tiểu bang, hơn 1,5 triệu thùng dầu thô chảy qua đường ống tại Cảng Fourchon mỗi ngày. Ngập lụt và lũ lụt ven biển hình thành từ nước biển dâng do bão Issac gây ra, cũng như tình trạng mất đất liên tục, đe dọa tới khả năng tồn tại của các nguồn lực này và cộng đồng xung quanh.

Dự án Phục Hồi Biển và Cồn Cát Caminada Headland, một phần của CMP và được thiết kế để giảm thiểu tình trạng suy thoái đang diễn ra, đã tạo nên hoặc tăng cường 303 mẫu Anh diện tích bãi biển và cồn cát, gia cố gần sáu dặm môi trường sống mũi đất chắn và làm giảm tác động của các biến cố bão tới Cảng Fourchon và Đường Cao Tốc Highway 1, tuyến đường sơ tán tránh

bão quan trọng cho Fourchon và Đảo Nhỏ Grand. Dự án phục hồi này cung cấp môi trường sống quan trọng cho các loài chim bờ biển cũng như các loài chim di cư làm tổ vì đó là một trong những điểm dừng chân giữa chừng đầu tiên sẵn có trong mùa di cư. Mũi đất này cũng là môi trường sống quan trọng cho loài chim sẻ biển đang có nguy cơ tuyệt chủng. Việc thu hẹp dần diện tích do bão Isaac tại Eo Biển Belle, về phía tây của Caminada, trung bình hơn 250 foot, và thiệt hại hơn \$6,5 triệu đã được ghi nhận tại Caminada. Vẫn chưa có kinh phí để tài trợ cho việc sửa chữa vì hiện tại liên bang và tiểu bang không có sẵn kinh phí để giải quyết các thiệt hại này.

Khu Vực Mục Tiêu Số 4: Giáo Xứ Terrebonne Ven Biển

Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất (Các Vùng Được Điều Tra 11, 13, 14): Các vùng này được liệt kê trong Phụ Lục C của NDRC NOFA, tương ứng gây thiệt hại cho hơn 100 ngôi nhà, và vì vậy đủ điều kiện là các khu vực Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất dựa trên các đặc điểm nhà ở được liệt kê trong Phụ Lục G.

Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất (Vùng Được Điều Tra 12.02): Vùng Được Điều Tra 12.02 bao gồm cộng đồng Chauvin. Vùng đủ điều kiện là khu vực Chịu Ảnh Hưởng Nặng Nề Nhất dựa trên các đặc điểm suy thoái môi trường, như đã ghi trong chứng nhận của CPRA và được dựa trên các đặc điểm được liệt kê trong Phụ Lục G, gây thiệt hại cụ thể cho các vùng đất ngập nước hoặc các đảo chắn làm giảm khả năng bảo vệ chống thiên tai trong tương lai.

Vùng Được Điều Tra 12.02 có các vùng đất ngập nước và đảo chắn chịu thiệt hại do Bão Isaac, làm giảm khả năng bảo vệ khỏi bị ảnh hưởng bởi các cơn bão trong tương lai và khiến các nền kinh tế địa phương và các hộ gia đình trong các khu vực xung quanh gặp nhiều rủi ro lớn hơn. Mất bão Isaac đi qua Vịnh Terrebonne, khiến các khu vực xung quanh Giáo Xứ Terrebonne gặp gió to, nước biển dâng do bão và mưa. Ví dụ như, Đảo Timbalier ghi nhận gió trên 80 mph. Ngoài ra, Vùng 12.02 đã chứng kiến mức nước biển dâng lên 2 foot do bão Isaac gây ra.

Các thiệt hại tới dự án Phục Hồi Cồn Đảo Timbalier/Đầm Lầy, một phần của CMP và được thiết kế để giảm thiểu suy thoái đang diễn ra, đã vượt quá \$18 triệu do Bão Isaac gây ra. Hòn đảo đã xảy ra việc thu hẹp bờ biển gần 500 foot và thiệt hại rộng khắp đầm lầy mới ở bên trong đảo. Thiệt hại tới các đảo chắn và đầm lầy ngày càng làm gia tăng suy thoái và mất đất trong khu vực, khiến cho các cộng đồng trong các vùng này hứng chịu ngập lụt và nước biển dâng do bão ngày càng dâng cao do ảnh hưởng của các cơn bão trong tương lai.

Chauvin nằm trong vùng bảo vệ đảo chắn. Với dân số 2.611 người và 978 gia đình, nhiều cư dân của nơi này làm việc trong các ngành công nghiệp hải sản và dầu khí. Bởi vì mực nước biển tiếp tục dâng và các đảo chắn suy giảm, ngập lụt đất liền ngày càng gia tăng do nước biển dâng do bão, làm tăng độ mặn và việc mất đất lâu dài sẽ tiếp tục khiến cho cộng đồng này và nhiều cộng đồng khác ở Giáo Xứ Terrebonne gặp nguy cơ tổn thất thảm khốc hơn. Việc tiếp xúc liên tục với nước Vịnh làm tăng độ mặn của nhiều nguồn nước ngọt và nước lợ và có khả năng dẫn đến thay đổi trong việc phân phối và sản xuất cá và động vật có vỏ trong các khu vực này. Vai trò của các đảo chắn như là các dải đệm chống tình trạng nước biển dâng do bão trở nên ngày càng quan trọng khi xem xét mực nước biển dâng và khả năng tăng cường của cơn bão nhiệt đới.

Nghèo Khó Nhất (Các Vùng Được Điều Tra 11, 13): Các vùng này được liệt kê trong Phụ Lục C của NDRC NOFA và ít nhất 10% các gia đình ở đó bị thiệt hại. Do đó hai vùng này đủ điều kiện là vùng Nghèo Khó Nhất dựa trên các đặc điểm được liệt kê trong Phụ Lục G.

Nghèo Khó Nhất (Vùng Được Điều Tra 12.02): Vùng này nằm trong Giáo Xứ Terrebonne và bao gồm cộng đồng Chauvin. Vùng đủ điều kiện là khu vực Nghèo Khó Nhất dựa trên các đặc điểm suy thoái môi trường, như đã được ghi lại trong chứng nhận của CPRA và dựa

trên các đặc điểm được liệt kê trong Phụ Lục G, gây thiệt hại cụ thể cho các vùng đất ngập nước hoặc các đảo chắn làm giảm khả năng bảo vệ chống thiên tai trong tương lai.

Vùng 12.02 có lịch sử lâu đời về suy thoái môi trường. Cụ thể là, diện tích đất của vùng này đã bị mất hơn 43.000 mẫu Anh được đo kể từ năm 1932 tới 2010. Một kết quả hữu hình của tình trạng suy thoái này là tổn thất tài sản ước tính \$1,7 tỷ sẽ xảy ra trong vùng này trong trường hợp có biến cố lũ lụt hình thành từ nước biển dâng do bão trong 100 năm diễn ra hiện nay. Trong vòng 50 năm tiếp theo, tổng số này tăng tới ước tính \$2,3 tỷ. Vùng 12.02 đã hứng chịu tổn thất đáng kể từ các trận bão trước, bao gồm Andrew (1992), Katrina (2005), Rita (2005) và Gustav (2008). Bão Andrew khiến nước biển dâng cao 10,2 foot cho Vùng 12.02 và làm giảm khoảng 50% khu vực bề mặt của Đảo Raccoon. Bão Katrina gây ra thủy triều trong bão cao 3,2 foot và gây suy thoái hơn nữa, và nước biển dâng cao 8,3 foot do Bão Rita làm xói mòn lên tới 60% Nơi Tị Nạn Các Đảo Chắn của Quần Đảo Dernieres. Bão Gustav đặc biệt gây thiệt hại cho Vùng 12.02, với mức thủy triều do bão trong thành phố Chauvin cao hơn 8,2 foot, và mực nước trung bình trong toàn vùng cao hơn 6,74 foot so với mức thông thường. Mất đất và phân đoạn vùng đất ngập nước đã góp phần rút ngắn thời gian quay trở lại của các đợt nước dâng cao hơn. Ví dụ như, giá trị nước biển dâng do bão 10 năm trong giai đoạn 1900 tới 1970 là 4,75 foot, nhưng đối với giai đoạn 1970 tới 2012, mực nước biển dâng do bão trong 10 năm đã tăng tới 6,41 foot trong cùng khu vực. Trong vòng 50 năm tới, độ sâu lũ lụt do nước biển dâng do bão đối với vùng 12.02 được dự đoán tiếp tục tăng lên từ độ sâu tối đa 15 foot hiện tại tới độ sâu tối đa 30 foot tương lai trong trường hợp xảy ra biến cố bão 100 năm.

Nghèo Khó Nhất (Vùng Được Điều Tra 14): Vùng Được Điều Tra 14 bao gồm các cộng đồng Theriot và Dulac. Vùng đủ điều kiện là khu vực Nghèo Khó Nhất dựa trên các đặc điểm suy thoái môi trường, như đã được ghi lại trong chứng nhận của CPRA và dựa trên các đặc điểm

được liệt kê trong Phụ Lục G, gây thiệt hại cụ thể cho các vùng đất ngập nước hoặc các đảo chắn làm giảm khả năng bảo vệ chống thiên tai trong tương lai.

Vùng 14 có lịch sử lâu đời về suy thoái môi trường với hơn 52.000 mẫu Anh bị mất được đo từ 1932 tới 2010. Một kết quả hữu hình của việc suy thoái này là tổn thất tài sản ước tính \$1,2 tỷ có thể xảy ra trong vùng này trong trường hợp có biến cố lũ lụt hình thành từ nước biển dâng do bão 100 năm diễn ra hiện nay. Trong vòng 50 năm tới, tổng số này tăng tới ước tính \$2,1 tỷ. Vùng 14 đã hứng chịu tổn thất đáng kể từ các trận bão trước, bao gồm Andrew (1992), Katrina (2005), Rita (2005) và Gustav (2008). Trong vòng hơn 50 năm, các độ sâu lũ lụt hình thành từ nước biển dâng do bão trong Vùng 14 được dự đoán tiếp tục tăng lên từ độ sâu tối đa 15 foot hiện tại tới độ sâu tối đa 22 foot trong tương lai nếu xảy ra biến cố bão 100 năm, khiến cho các cộng đồng Theriot, Dulac và ngoại thành Houma gặp rủi ro đáng kể.

Chưa Được Đáp Ứng Nhu Cầu về Khắc Phục Hậu Quả: Các thiệt hại sau đây là các nhu cầu về suy thoái môi trường chưa có kinh phí tài trợ, như đã được ghi chép trong chứng nhận của CPRA và dựa trên các đặc điểm được liệt kê trong Phụ Lục G.

Bão Isaac đã phá hủy phần lớn các thành quả được thực hiện trong quá trình phục hồi các đảo chắn Giáo Xứ Terrebonne. Nước biển dâng do bão đã cuốn trôi đầm lầy và bãi biển, tàn phá cồn cát và hoa màu, và tạo ra vịnh nhỏ trong hệ thống đảo. Cụ thể là, Đảo Timbalier, có bờ biển bị thu hẹp gần 500 foot và thiệt hại rộng khắp đầm lầy mới ở bên trong đảo. Thiệt hại tới các đảo chắn và đầm lầy ngày càng làm gia tăng suy thoái và mất đất trong khu vực, khiến cho các cộng đồng xung quanh hứng chịu ngập lụt và nước biển ngày càng dâng cao do ảnh hưởng của các cơn bão trong tương lai. Cụ thể, các thiệt hại tới dự án Phục Hồi Cồn Đảo Timbalier/Đầm Lầy, một phần của CMP của tiểu bang và được thiết kế để giảm thiểu suy thoái đang diễn ra, đã vượt

quá \$18 triệu. Các thiệt hại này không được tài trợ vì hiện hay không có kinh phí của tiểu bang hoặc liên bang để đáp ứng các yêu cầu khắc phục hậu quả này.

Hoạt Động Đủ Điều Kiện. Trong khi không có các hoạt động cụ thể nào được đề xuất trong tài liệu đệ trình Giai Đoạn I, tiểu bang sẽ trích dẫn tính đủ điều kiện có liên quan đối với mỗi hoạt động được đề xuất trong Giai Đoạn II.

Khả Năng Phục Hồi Kết Hợp. Trong khi không có các hoạt động cụ thể nào được đề xuất trong tài liệu đệ trình Giai Đoạn I, các ý tưởng và khái niệm từ các hoạt động trong tương lai sẽ được phát triển rõ ràng để thúc đẩy khả năng phục hồi. Tiểu bang sẽ định nghĩa rõ ràng kết hợp này đối với mỗi hoạt động được đề xuất trong Giai Đoạn II. Hơn nữa, tiểu bang đã nêu rõ cam kết lâu dài của mình trong Phụ Lục G của đơn đăng ký này.

Mục Tiêu Quốc Gia. Trong khi không có các hoạt động cụ thể nào được đề xuất trong tài liệu đệ trình Giai Đoạn I này, bất kỳ hoạt động nào được đề xuất trong Giai Đoạn II sẽ đáp ứng các yêu cầu thu nhập thấp và trung bình (LMI), khu ổ chuột hoặc khu vực bị hư hại (SB), hoặc nhu cầu phát triển cộng đồng cấp thiết (UN).

Phúc Lợi Chung. Nếu tiểu bang nhận được khoản trợ cấp CDBG-NDR, tiểu bang cam kết vì lợi ích chủ yếu của người dân có thu nhập thấp và trung bình (LMI), theo như yêu cầu của quy định áp dụng.

Mối Quan Hệ Ràng Buộc. Bất kỳ hoạt động nào được đề xuất trong Giai Đoạn II sẽ có mối quan hệ ràng buộc trực tiếp với tác động của Bão Isaac, theo như yêu cầu của quy định áp dụng.

Phân Tích Lợi Ích–Chi Phí. Không Áp Dụng trong Giai Đoạn I.

Chứng Nhận. Tất cả các chứng nhận được yêu cầu đều được trình nộp như là Tài Liệu Đính Kèm C.

Ngưỡng Hành Chính Mục Chung. Người đăng ký không phải chịu vấn đề quyền dân sự gây ra việc không đủ điều kiện để được tài trợ theo Mục III.C.2. của NOFA trong Năm Tài Chính 2014 của HUD cho Chương Trình Linh Hoạt, cũng như không đủ điều kiện theo bất kỳ ngưỡng nào khác của mục chung.

Phu Lục C: Năng Lực

Năng Lực Quản Lý Chung. Ban đầu được thành lập như các văn phòng tiểu bang để quản lý khoản trợ cấp CDBG-DR sau bão Katrina và Rita, Văn Phòng Phát Triển Cộng Đồng, Ban Khắc Phục Hậu Quả Thiên Tai (OCD-DRU) hiện nay quản lý gần \$14,5 tỷ trong khoản trợ cấp CDBG-DR kết hợp với nỗ lực khắc phục hậu quả sau bão Katrina, Rita, Gustav, Ike và Isaac. Đây sẽ là cơ quan chính chịu trách nhiệm cho các hoạt động CDBG-NDR nếu tiểu bang Louisiana nhận được một khoản trợ cấp. OCD-DRU hiện có 85 nhân viên toàn thời gian với thêm 21 nhân viên hợp đồng chuyên quản lý chương trình CDBG-DR. Cụ thể, trong danh mục đầu tư hiện tại của mình, OCD-DRU quản lý 23 chương trình nhà ở cá nhân trị giá khoảng \$11,6 tỷ, 15 chương trình cơ sở hạ tầng trị giá khoảng \$1,6 tỷ và 16 chương trình tái thiết kinh tế trị giá khoảng \$477 triệu. Trong khi điều này thể hiện năng lực đáng kể và chuyên môn cụ thể, OCD-DRU đã bổ sung thêm nhân viên theo các khoản trợ cấp trước kia dưới đây, và sẽ làm như vậy khi cần thiết, nếu họ nhận được một khoản trợ cấp CDBG-NDR.

Sau khi được trợ cấp, OCD-DRU sẽ điều hành và quản lý quỹ thông qua các cơ chế đã được thành lập và chứng minh có sẵn tại chỗ để phục vụ như hướng dẫn tuân thủ, lập kế hoạch và ưu tiên cho các dự án và chương trình. Theo chỉ dẫn của Công Báo Liên Bang Tập 78, Số 103, tiểu bang đã chứng nhận và trình cho HUD vào ngày 1 tháng 7 năm 2013 rằng OCD-DRU có sẵn như sau: 1) kiểm soát tài chính và quy trình thu mua thành thạo; 2) các thủ tục thích hợp để ngăn chặn bất kỳ sự trùng lặp về phúc lợi; 3) các quy trình để đảm bảo chi quỹ kịp thời; 4) khả năng duy trì (các) trang web toàn diện liên quan đến tất cả các hoạt động khắc phục hậu quả thiên tai được hỗ trợ với quỹ CDBG-DR; và 5) các biện pháp thích hợp để phát hiện và ngăn chặn việc lãng phí, gian lận và lạm dụng các quỹ. Tất cả các hệ thống và quy trình hiện đang được áp dụng, đã được thử nghiệm rộng rãi, và được chứng minh là thành công với dẫn chứng từ rất nhiều đánh giá tích cực của HUD về các hệ thống và quy trình này. Việc tiếp tục thực hiện

các hệ thống và quy trình sẽ cho phép OCD-DRU ngay lập tức khởi động và thực hiện bất kỳ dự án lớn nào.

Bất kỳ yêu cầu trợ cấp nào từ CDBG-NDR cũng sẽ được kết hợp vào *Sổ Tay Hướng Dẫn của OCD-DRU về Thủ Tục Hành Chính dành cho Bên Hưởng Trợ Cấp CDBG nhằm Khắc Phục Hậu Quả Thiên Tai*, sẽ cung cấp hướng dẫn về tuân thủ, chính sách tiểu bang và thực hiện dự án. Sổ tay hướng dẫn này được phân phối cho tất cả bên nhận phụ bao gồm cả các đơn vị chính quyền tại địa phương (UGLG). Ngoài ra, nhóm tiếp cận của OCD-DRU theo định kỳ điều phối các lần đến thăm giám sát trước và hỗ trợ kỹ thuật nhằm đảm bảo tuân thủ tất cả các luật pháp và quy định áp dụng của địa phương, tiểu bang và liên bang.

OCD-DRU đã và sẽ tiếp tục thúc đẩy các mối quan hệ hợp tác với các cơ quan liên bang, tiểu bang và địa phương khác, các công ty, tổ chức, các tổ chức phi lợi nhuận và các bên liên quan khác như một cách để tận dụng tất cả các nguồn lực khả thi về tài trợ, giáo dục và xây dựng kỹ năng. Các nỗ lực hợp tác này bao gồm các sáng kiến lập kế hoạch như *Chương Trình Trợ Giúp Khả Năng Phục Hồi Tiểu Bang Louisiana (LRAP)*, resiliency.lsu.edu, được phát triển liên kết với Studio Phát Triển Bền Vững Vùng Ven Biển của Đại Học Tiểu Bang Louisiana (LSU) và *Chương Trình Khắc Phục Hậu Quả của Louisiana Speaks (Louisiana Lên Tiếng)*. Các hợp tác bổ sung bao gồm các chương trình phục hồi nhà ở liên kết với Louisiana Housing Corporation (LHC - Tổng Công Ty Nhà Ở Tiểu Bang) và các nhà gây quỹ cũng như các nhà phát triển phi lợi nhuận và khu vực tư, các chương trình cơ sở hạ tầng có liên kết với UGLG và Văn Phòng Thống Đốc về Nội An và Chuẩn Bị Trong Trường Hợp Khẩn Cấp (GOHSEP) và chương trình phục hồi môi trường liên kết với CPRA.

OCD-DRU đã chính thức hóa các mối quan hệ hiện có vào mối quan hệ hợp tác của những bên cộng tác trong việc thực hiện và tạo ra đơn đăng ký này, với OCD-DRU đóng vai trò

là cơ quan lãnh đạo và điều phối. Những bên cộng tác bao gồm các cơ quan tiểu bang khác, như GOHSEP, LHC, CPRA và đơn vị chuẩn bị đơn xin trợ cấp chuyên nghiệp của tiểu bang, Văn Phòng Kinh Phí Liên Bang (FFO). Mỗi quan hệ hợp tác cũng bao gồm bốn chính quyền giáo xứ được bao gồm trong bốn khu vực mục tiêu trong đơn đăng ký này; các giáo xứ St. John the Baptist, Plaquemines, Terrebonne và Lafourche. Cuối cùng, mỗi quan hệ hợp tác bao gồm một số tổ chức công cộng và tư nhân, bao gồm: LSU, Trung Tâm Đánh Giá Nguy Cơ của Đại Học New Orleans, Ứng Phó & Công Nghệ (UNO-CHART), Trung Tâm Lowlander, Trợ Cấp Vùng Biển Tiểu Bang Louisiana (LSG), Trung Tâm Xuất Sắc về Lập Kế Hoạch (CPEX), Greater New Orleans, Inc. (GNO, Inc.), Waggonner & Ball Architects và GCR Inc.

Năng Lực Kỹ Thuật Chéo Ngành. Một trong các bên đối tác này, CPRA, đã được thành lập vào năm 2007 sau bão Katrina và Rita với vai trò là cơ quan tiểu bang duy nhất có thẩm quyền vạch ra chiến lược toàn diện về bảo vệ và phục hồi vùng ven biển nhằm hướng đến mục tiêu có được một tiểu bang Louisiana bền vững hơn. CPRA đã phát triển CMP, đây là một trong các nỗ lực lập kế hoạch môi trường lớn nhất của quốc gia. Chương trình nêu rõ nguy cơ mất đất hiện tại và trong tương lai của tiểu bang Louisiana và các sáng kiến đổi mới có thể bắt đầu xây dựng lại bờ biển, cho phép các cộng đồng điều chỉnh thích nghi với cảnh quan đang biến đổi. CMP là tài liệu linh hoạt, được thiết kế để điều chỉnh qua thời gian dựa trên các nhu cầu hiện nay của tiểu bang. Được công bố lần đầu tiên vào năm 2007, được cập nhật vào năm 2012 và được quy định theo luật pháp là cập nhật năm năm một lần, phản ánh tốt nhất dữ liệu sẵn có.

CPRA cũng đã phát triển quy trình lập kế hoạch liên ngành thu hút sự tham gia của các nhóm đa dạng bao gồm các bên liên quan của vùng ven biển, nhóm trọng tâm, các chuyên gia quốc gia và quốc tế để mang lại chuyên môn về khoa học vùng ven biển, đánh giá rủi ro và lập kế hoạch cộng đồng cho quy trình. CMP được đảm bảo bởi Nhóm Phát Triển Khuôn Khổ, một

cơ quan 32 thành viên bao gồm đại diện từ các cơ quan liên bang, tiểu bang và địa phương, các nhà hoạch định, tổ chức phi chính phủ, các nhà đứng đầu ngành công nghiệp, đại diện cộng đồng và nhà nghiên cứu bờ biển. Năm Nhóm Tập Trung bổ sung thảo luận các vấn đề cụ thể đối với chủ đất, cộng đồng, thủy sản, hàng hải, dầu khí. Hội đồng Khoa học và Kỹ thuật bao gồm các chuyên gia quốc gia và quốc tế nhằm cung cấp đánh giá kỹ thuật khách quan, khắt khe của quy trình CMP.

Kể từ năm 2007, CPRA đã xây dựng dự án phục hồi bờ biển và bảo vệ chống bão trị giá hàng triệu đô la, trong đó đã xây dựng hoặc cải thiện 250 dặm đê, phục hồi 25.700 mẫu Anh ở môi trường sống ven biển, xây dựng 45 dặm đảo chắn/bờ ngăn, và bảo đảm khoảng \$18 tỷ trong quỹ. Điều này bao gồm hơn 150 dự án hiện tại trong thiết kế hoặc xây dựng phục vụ cho lợi ích của 20 giáo xứ ven biển của tiểu bang Louisiana. Thông qua Kế Hoạch Hàng Năm của mỗi năm, CPRA đặt ra dự kiến doanh thu và chi phí trong ba năm tài chính tiếp theo. Kế Hoạch Hàng Năm trong Năm Tài Chính 2015 xác định chi phí hơn 1,7 tỷ đô la cho các dự án và chương trình phục hồi và bảo vệ bờ biển trong vòng ba năm tới. Chi phí sẽ được sử dụng trên tất cả các giai đoạn thực hiện dự án (ví dụ như lập kế hoạch, kỹ thuật và thiết kế, xây dựng, và các hoạt động, bảo trì và giám sát), cũng như đối với các chương trình và sáng kiến đang được thực hiện. Như vậy, bộ phận kỹ thuật của CPRA có năng lực và kinh nghiệm để chỉ dẫn thiết kế, xây dựng và giám sát các dự án phục hồi bờ biển và phòng chống lũ lụt.

Đối tác thứ ba, GOHSEP, là cơ quan nhà nước chịu trách nhiệm hướng dẫn và hỗ trợ trong việc chuẩn bị để đáp ứng và phục hồi từ tất cả các trường hợp khẩn cấp và thảm họa trong tiểu bang. Trong vai trò chuẩn bị và ứng phó, GOHSEP phối hợp rộng rãi với các cơ quan tiểu bang và địa phương trong việc chuẩn bị các chương trình Hoạt Động Khẩn Cấp Tiểu Bang, xem xét các Chương Trình Chức Năng Hỗ Trợ Khẩn Cấp Cơ Quan Tiểu Bang, phối hợp các kế hoạch

của chính quyền địa phương và tổ chức và điều hành Trung Tâm Hoạt Động Khẩn Cấp Tiểu Bang trong trường hợp khẩn cấp. Để hỗ trợ phục hồi, GOHSEP hoạt động như bên hưởng tất cả các khoản trợ cấp FEMA để khắc phục thảm họa. Hiện nay GOHSEP quản lý 10 thảm họa mở được Tổng Thống tuyên bố và một danh mục đầu tư trị giá \$16,5 tỷ trong việc cấp kinh phí cho hơn 35.000 dự án với khoảng 1.700 bên hưởng trợ cấp phụ tại tiểu bang, chính quyền địa phương và cấp chức phi lợi nhuận. GOHSEP có một mạng lưới rộng lớn bao gồm các nhân viên trên toàn tiểu bang mà phối hợp với các nhà lãnh đạo chính quyền địa phương và khu vực tư nhân cho các hoạt động khẩn cấp và các sáng kiến phục hồi.

GOHSEP cũng chịu trách nhiệm đối với Chương Trình Giảm Thiểu Nguy Cơ Tiểu Bang (HM), được cập nhật trong năm 2014. Đối với các nhiệm vụ lập kế hoạch và phản ứng của mình, GOHSEP đã bố trí nhân viên hiện trường vĩnh viễn đóng quân tại chín khu vực trên toàn tiểu bang có trách nhiệm của truyền thông và phối hợp liên tục với UGLG và khu vực tư liên quan tới quy hoạch và ứng phó khẩn cấp. Với các hoạt động phục hồi, GOHSEP duy trì khung Liên Kết Người Nộp Đơn Tiểu Bang, những người phối hợp các nỗ lực phục hồi trong 10 thảm họa được Tổng Thống tuyên bố. GOHSEP cũng chịu trách nhiệm đối với chương trình Đánh Giá Rủi Ro và Xác Định Nguy Cơ của tiểu bang. Tất cả đòi hỏi phải thực hiện cách tiếp cận lấy cộng đồng làm cơ sở, đòi hỏi GOHSEP phối hợp với các cá nhân, doanh nghiệp, các tổ chức dựa trên đức tin, các nhóm phi lợi nhuận, trường học và các học viện, và tất cả các cấp chính quyền.

Trong chương trình FEMA, một phân tích chi phí-lợi ích (CBA) là cần thiết để hỗ trợ việc thực hiện trợ cấp ở mức độ dự án. GOHSEP duy trì bảy nhân viên toàn thời gian tiến hành các lợi ích chi phí và phân tích hợp lý để hỗ trợ các nỗ lực phục hồi của bang Louisiana. Các nhân viên bao gồm 2 kỹ sư, 3 kiến trúc sư và 2 người có trình độ về quản lý xây dựng, và các nhóm trung bình hơn 12 năm kinh nghiệm trong lĩnh vực tương ứng của họ. Trong riêng chương

trình Hỗ Trợ Công Cộng, cơ quan này đã tiến hành hơn 4.000 đánh giá chi phí lợi ích/chi phí hợp lý trong 5 năm qua. GOHSEP quản lý hơn 500 dự án trợ cấp HM, mỗi dự án trong số đó phải được hỗ trợ bởi một phân tích lợi ích chi phí đã được FEMA phê duyệt. Nếu tiểu bang thực hiện giai đoạn II, GOHSEP sẽ chỉ đạo trong việc xác định chi phí hợp lý của hoạt động đề xuất cụ thể.

LHC đã được tạo ra vào năm 2011 khi Cơ Quan Lập Pháp Tiểu Bang Louisiana sáp nhập Cơ Quan Tài Chính Nhà ở Tiểu Bang Louisiana với chương trình nhà ở của các cơ quan liên bang khác, bao gồm cả OCD-DRU. Động thái này tập trung các chương trình nhà ở tiểu bang Louisiana vào một cơ quan để tinh giản cách thức tiểu bang giải quyết nhu cầu nhà ở của mình. Sau Bão Isaac, LHC đã đóng vai trò là chủ tịch cho Lực Lượng Đặc Nhiệm về Nhà Ở Khi Có Thiên Tai của Louisiana, làm việc chặt chẽ với Giáo Xứ St. John the Baptist thông qua quy trình Khuôn Khổ Quốc Gia về Khắc Phục Hậu Quả Thiên Tai (NDRF) để thiết lập các ưu tiên khôi phục, phát triển các giải pháp để giải quyết những ưu tiên này, xác định các nguồn kinh phí để thực hiện các dự án và chương trình đề xuất.

Để đạt được sứ mệnh của mình, các đối tác LHC với các đơn vị liên bang, tiểu bang, và chính quyền địa phương, các ngân hàng, các tổ chức cho vay và các nhà phát triển phi lợi nhuận và nhằm mục đích lợi nhuận để tạo ra và duy trì nhà ở giá rẻ cho các gia đình của tiểu bang Louisiana, đặc biệt với tư cách là Cơ Quan Phát Triển Nhà Ở của tiểu bang. Như vậy, cơ quan này chịu trách nhiệm cho tất cả các khía cạnh của sự tuân thủ với các chương trình nhà ở tín thuế liên bang lớn và phức tạp. Điều này liên quan đến việc nhiều bên liên quan hợp và dự thảo Kế Hoạch Phân Bỏ Đủ Tiêu Chuẩn của tiểu bang trong việc tuân thủ luật pháp của Phần 42 của bộ luật IRS. Một trong những chương trình thành công của LHC - và một ví dụ của sự hợp tác thành công với OCD-DRU - là Chương Trình CDBG Hỗ Trợ Tín Thuế Nhà Ở Thu Nhập Thấp

(LIHTC). Chương trình này kết hợp \$615,4 triệu trong quỹ CDBG-DR với LIHTC và các nguồn tài trợ tư nhân để phát triển nhà ở cho thuê giá cả phải chăng.

Ngoài ra, các LHC đã được chọn là cơ quan giao nhiệm vụ thực hiện các Chương Trình Bình Ổn Khu Dân Cư I. Điều này liên quan đến việc thiết kế một chương trình \$30 triệu nhằm phục hồi các nhóm được điều tra nghèo khó nhất trong tiểu bang. Nhân viên LHC đã trực tiếp tham gia vào việc thiết kế và xây dựng hoặc phục hồi ba tòa nhà chung cư thuộc sở hữu của Tổng Công Ty Nhà Ở. Tất cả ba dự án đã được hoàn thành đúng thời hạn và đã đạt được hơn 90% sức chứa ổn định. LHC cũng có nhiều kinh nghiệm về trợ cấp và quản lý các chương trình đa gia đình. Những chương trình này bao gồm: LIHTC, HOME, Bình Ổn Khu Dân Cư, Quỹ Niềm Tin Nhà Ở Louisiana, Trái Phiếu Doanh Thu Tài Trợ Thế Chấp, Quản Trị Hợp Đồng Dựa Trên Dự Án.

LHC tạo Lực Lượng Đặc Nhiệm về Nhà Ở Công Bằng của tiểu bang, một nhóm đa dạng gồm các bên liên quan có lợi ích trong phát triển nhà ở, cũng như dân cư được bảo vệ theo Đạo Luật Nhà Ở Công Bằng. Nhiệm vụ của Lực Lượng Đặc Nhiệm là thúc đẩy và hỗ trợ những nỗ lực của LHC để đảm bảo cơ hội nhà ở được dành cho cư dân, không phân biệt chủng tộc, màu da, nguồn gốc quốc gia, tôn giáo, giới tính, tình trạng gia đình hoặc khuyết tật. Đóng vai trò tư vấn cho LHC, các Lực Lượng Đặc Nhiệm nhằm đảm bảo rằng các chính sách và thực hành trên toàn tiểu bang liên quan đến nhà ở công bằng được lồng ghép vào các hoạt động của LHC cũng như cơ cấu của cộng đồng. Ngoài ra, LHC có một luật sư được chỉ định làm việc với vai trò Điều Phối Viên Nhà Ở Công Bằng của Tổng Công Ty. Điều Phối Viên Nhà Ở Công Bằng có trách nhiệm hướng dẫn cho người tiêu dùng, các cơ quan chính phủ và đối tác nhà ở về các luật liên quan đến nhà ở công bằng của liên bang và tiểu bang và thực hiện thuyết trình về các luật này trên khắp tiểu bang cho các đối tượng khác nhau.

UNO-CHART làm việc để hỗ trợ cư dân và viên chức địa phương và tiểu bang trong việc giảm rủi ro thiên tai bằng cách trao quyền cho các cộng đồng vận dụng kiến thức và các công cụ sẵn có của chính họ để có thể tiếp tục sống và làm việc ở vùng ven biển Louisiana như một phương án khả thi. Tổ chức này thu hút sự tham gia của các thành viên cộng đồng vào những chủ đề như quản lý, giảm thiểu rủi ro, khả năng phục hồi, bản đồ tỷ lệ bảo hiểm lũ lụt, tổn thất do lũ lụt lặp đi lặp lại, tính liên tục trong kinh doanh nhỏ, NFIP và Hệ Thống Đánh Giá Cộng Đồng (CRS). Trong khi đó, Trung Tâm Lowlander (Dân Vùng Trũng), một cộng tác viên thường xuyên của UNO-CHART, sử dụng các nguyên tắc và biện pháp có sự tham gia của cộng đồng để hỗ trợ cho người dân và các địa điểm ở vùng trũng thông qua giáo dục, nghiên cứu và vận động chính sách. Công việc này giúp tạo ra các giải pháp để chung sống với đường bờ biển luôn thay đổi và nguy cơ mất đất trong khi vẫn hướng tới viễn cảnh xây dựng năng lực và khả năng phục hồi cho địa điểm và con người.

LSG, có cơ sở đặt tại LSU, đóng vai trò là cầu nối giữa chuyên môn học thuật của Louisiana và nhu cầu của những người quản lý, giữ gìn, tận hưởng và tạo dựng cuộc sống của mình trên bờ biển. Các chương trình của LSG tập trung vào những thách thức nhằm duy trì nghề thủy sản, hệ sinh thái đồng bằng châu thổ và các cộng đồng ven biển. Thông qua các đại lý ven biển trong cộng đồng và các chuyên gia lĩnh vực của trường đại học, LSG cung cấp thông tin và nguồn lực để hướng dẫn các cộng đồng trong việc đưa ra quyết định quan trọng thông qua các chuyến thăm địa điểm, tham vấn cá nhân, tham gia vào các diễn đàn công cộng và riêng tư, phổ biến thông tin khoa học và chuyển hướng tiếp cận tới các cử tri đang tìm kiếm thông tin về những vấn đề ven biển. Các lĩnh vực chuyên môn bao gồm mô tả trực quan biến đổi khí hậu, các ứng dụng GIS ven biển, khả năng phục hồi và phát triển bền vững ven biển và tiếp cận cộng đồng về chính sách và quy định.

CPEX là một tổ chức phi lợi nhuận điều phối những nỗ lực quy hoạch đô thị, nông thôn và vùng tại Louisiana. CPEX cung cấp các mô hình quy hoạch theo thông lệ tốt nhất, ý tưởng đổi mới chính sách và hỗ trợ kỹ thuật cho các cộng đồng riêng lẻ mong muốn lập và ban hành các quy hoạch tổng thể giúp giải quyết nhu cầu về giao thông và cơ sở hạ tầng, các vấn đề môi trường và thiết kế có chất lượng cho môi trường xây dựng. CPEX đã phát triển *Louisiana Speaks (Louisiana Lên Tiếng)*, cùng với OCD-DRU và *Best Practices Manual in Coastal Development and Coastal land use Toolkit (Sổ Tay Thông Lệ Tốt Nhất về Phát Triển Ven Biển và Bộ Công Cụ sử dụng đất Ven Biển)*. Bộ công cụ này là một nguồn tài nguyên minh họa các thông lệ tốt nhất của quốc tế, quốc gia và địa phương mới được đưa ra gần đây nhất về phát triển ven biển. Bộ công cụ khuyến nghị các chiến lược phù hợp tại cộng đồng, địa điểm và quy mô xây dựng để hỗ trợ các cộng đồng ven biển của Louisiana.

Cuối cùng, Waggonner & Ball Architects và GNO, Inc. lần lượt cung cấp khả năng thiết kế và chuyên môn phát triển kinh tế. Trước đây, hai tổ chức này đã hợp tác để lập *Quy Hoạch Nước Đô Thị Greater New Orleans*, một ví dụ thích hợp về cả sự phối hợp vùng và giáo dục, quy hoạch và thiết kế xây dựng khả năng phục hồi.

Quan hệ đối tác hợp tác dẫn hướng cho nỗ lực của NDRC của Louisiana bao gồm các viên chức tiểu bang đến từ các cơ quan có sứ mệnh liên quan tới mục tiêu của cuộc thi. Lãnh đạo của từng cơ quan tương ứng, theo chỉ đạo từ Ban Hành Chính của tiểu bang, và cuối cùng là Văn Phòng Thống Đốc, đã cam kết chắc chắn tham gia đầy đủ vào những nỗ lực của tiểu bang liên quan đến NDRC trong suốt thời gian dự án. Như vậy, nguy cơ mất năng lực quan trọng được hạn chế đáng kể. Trong trường hợp cần thêm năng lực, quan hệ đối tác hợp tác sẽ tận dụng tối đa nguồn lực của tiểu bang để đảm bảo rằng không có ảnh hưởng bất lợi.

Năng Lực Tham Gia của Cộng Đồng. OCD-DRU có một đội ngũ tiếp cận cộng đồng nội bộ chuyên trách về việc thu hút sự tham gia của chính quyền và người dân địa phương. Nếu Louisiana nhận được một khoản trợ cấp CDBG-NDR, mỗi giáo xứ sẽ có một đại diện tiếp cận cộng đồng được chỉ định để giải quyết các vấn đề, điều phối hợp với nhân sự của OCD-DRU, theo dõi tiến độ thực hiện dự án, xem xét các yêu cầu lưu giữ hồ sơ và hỗ trợ về các vấn đề thực hiện và tuân thủ khác khi có thể xác định được các vấn đề này. Những nỗ lực tiếp cận cộng đồng bổ sung hiện đang được thực hiện bao gồm các cuộc họp nhân sự với các viên chức được bầu và chỉ định của địa phương, các cuộc họp điều phối vùng, bao gồm các giáo xứ Orleans, Jefferson, và St. Tammany trong quá trình áp dụng NDRC của các giáo xứ này và gửi đi thông điệp truyền thông đại chúng, bản tin điện tử, thông qua hệ thống thực hiện trợ cấp trực tuyến để theo dõi các kế hoạch và thông số kỹ thuật, các đánh giá môi trường, các khoản chi tiêu và hoàn thành mốc thời gian trong từng hoạt động.

Phương pháp tiếp cận cộng đồng liên tục này đã giúp xác định các nhu cầu và ưu tiên của cộng đồng bị ảnh hưởng bởi bão Isaac và sẽ thông báo các hoạt động được đề xuất trong Giai Đoạn II. Các cuộc họp giữa cán bộ điều hành của OCD-DRU và các viên chức của giáo xứ đã được tổ chức liên tục để thảo luận về các quy định, nguồn lực, phối hợp lập kế hoạch, xây dựng đề xuất và các vấn đề và trở ngại của địa phương. Trong nỗ lực khắc phục hậu quả bão Isaac, các giáo xứ cũng đã được OCD-DRU hỗ trợ kỹ thuật và thông qua hợp đồng hỗ trợ kỹ thuật của HUD với các Đối Tác Cộng Đồng là Doanh Nghiệp. Cuối cùng, và trong một ví dụ phù hợp với các sáng kiến của NDRC, Louisiana đã được chọn là địa điểm đầu tiên để thực hiện NDRF. Thông qua sáng kiến đó, OCD-DRU và GOHSEP đã hỗ trợ cho nỗ lực này bằng cách cung cấp nhân lực và hướng dẫn cho nỗ lực khắc phục hậu quả của Giáo Xứ St. John the Baptist và Giáo Xứ Plaquemines, bao gồm cả các nỗ lực quản lý trường hợp khi các Ủy Ban Tư Vấn Công Dân

(CAC) địa phương đã thực hiện các cuộc họp cộng đồng và các buổi ngỏ cửa mời nhằm phát triển các chiến lược khắc phục hậu quả sau Bão Isaac. Cụ thể, OCD-DRU đã đưa hai nhân viên vào làm việc với từng giáo xứ về các hoạt động NDRF và xây dựng kế hoạch.

Quá trình tham gia cộng đồng của CPRA đã tạo ra một nền tảng để thảo luận giữa hàng loạt tiếng nói khác nhau trong suốt quá trình phát triển hai năm cho bản cập nhật năm 2012 của CMP. Các bên liên quan và công dân vùng ven biển đã tìm hiểu và tham gia vào quá trình lập quy hoạch tổng thể thông qua một loạt các cuộc họp mặt theo nhóm nhỏ, các đề nghị trên web, liên lạc trực tiếp với chính quyền địa phương và tiểu bang và các cuộc họp công khai hàng tháng. Việc CMP 2012 được Cơ Quan Lập Pháp Tiểu Bang Louisiana nhất trí thông qua chứng tỏ sự hỗ trợ công cộng rộng lớn của tài liệu này, trong đó các cá nhân từ khắp nơi trong tiểu bang tập hợp lại để ủng hộ phía sau cho tư duy tân tiến và các khuyến nghị dựa trên khoa học của quy hoạch. CPRA tiếp tục sự tham gia liên tục của công chúng theo nhiều cách mới để chia sẻ thông tin tốt hơn về nguy cơ lũ lụt và các dự án phục hồi và bảo vệ, trực tiếp thông báo các rủi ro, khả năng dễ bị ảnh hưởng và nhu cầu nêu trong đơn đăng ký này. Ví dụ mới nhất về cam kết này là việc xây dựng Trình Xem Nguy Cơ Lũ Lụt và Khả Năng Phục Hồi mang tính tương tác của CPRA minh họa cho nguy cơ lũ lụt hiện tại và trong tương lai.

Ngoài ra, OCD-DRU là thành viên của Hội Đồng Tư Vấn Giảm Thiểu Nguy Cơ của GOSHEP, đã được bổ nhiệm để cung cấp thông tin đầu vào cho các bản cập nhật và sửa đổi Kế Hoạch Giảm Thiểu Nguy Cơ của tiểu bang. Điều này sẽ tạo cầu nối trực tiếp để trao đổi dữ liệu, thông tin và các cập nhật với các cộng đồng bị ảnh hưởng bởi bão Isaac và tạo điều kiện cho các hành động mục tiêu mà phản ánh một cách trực tiếp hơn tiêu chí về khả năng phục hồi, phát triển bền vững và giảm thiểu tác động trong Các Kế Hoạch Giảm Thiểu Nguy Cơ của Giáo Xứ họ.

Như một ví dụ về kinh nghiệm của OCD-DRU trong việc hòa hợp đóng góp của các bên liên quan khác nhau vào quá trình tư vấn, tổ chức, với sự hỗ trợ của CPEX, đã dẫn dắt quá trình *Kế Hoạch Khắc Phục Hậu Quả của Louisiana Speaks (Louisiana Lên Tiếng)* sau các cơn bão Katrina và Rita. Lần đầu tiên trong lịch sử Hoa Kỳ, hơn 27.000 công dân đã tham gia vào việc xây dựng kế hoạch này. Tài liệu 94 được cung cấp dưới dạng trang bản in và đĩa, cùng hai ấn phẩm tiếp theo: *Louisiana Speaks: Planning Toolkit (Louisiana Lên Tiếng: Bộ Công Cụ Quy Hoạch)* và *Louisiana Speaks: Pattern Book (Louisiana Lên Tiếng: Sách Mẫu)*. Những nguồn tài nguyên này đã được phân phát rộng rãi cho các nhà hoạch định, cơ quan chính phủ, tổ chức phi lợi nhuận địa phương, hiệp hội và công dân, và cung cấp một đề cương để các giáo xứ làm theo trong Chương Trình Khắc Phục Hậu Quả Dài Hạn cho Cộng Đồng (LTCR). LTCR, một chương trình do OCD-DRU điều hành trị giá \$699 triệu, hỗ trợ cho việc thực hiện các kế hoạch khắc phục hậu quả dài hạn của chính quyền địa phương trong các cộng đồng bị ảnh hưởng bởi Katrina và Rita.

Năng Lực Vùng/Đa Chính Quyền. Từ năm 2005, Louisiana đã trải qua các tác động cực kỳ bất lợi do năm cơn bão riêng đã được đặt tên dẫn tới các thiên tai do tổng thống tuyên bố: Katrina, Rita, Gustav, Ike và Isaac. Ngoài ra, Sự Cố Tràn Dầu Deepwater Horizon 2010 đã rải dọc đường bờ biển của tiểu bang các vật liệu độc hại vừa làm suy giảm nhiều ngành kinh tế phụ thuộc vào bờ vịnh vừa chịu trách nhiệm đối với các tổn thất ảnh hưởng đến toàn bộ Louisiana, chủ yếu là ở khu vực duyên hải. Để đối phó với những sự cố này, hàng tỷ đô la khắc phục hậu quả dài hạn đã được đổ vào Louisiana. Do vấn đề của cả sự thận trọng và cần thiết, Tiểu Bang Louisiana và ba tổ chức đăng ký NDRC riêng lẻ – Giáo Xứ Jefferson, Giáo Xứ Orleans và Giáo Xứ St. Tammany – đã lập hồ sơ theo dõi lâu dài về việc hợp tác điều phối những nỗ lực khắc phục hậu quả vì lợi ích của cư dân địa phương trong bối cảnh vùng. Như là ví dụ, mỗi giáo xứ

hiện là người hưởng trợ cấp phụ của tiểu bang trong các sáng kiến CDBG-DR liên tục của tiểu bang. Chương Trình Phục Hồi Toàn Diện Thí Điểm của OCD-DRU, được thiết lập năm 2010 với kinh phí từ các trận bão Gustav và Ike, đã tài trợ toàn diện cho các kế hoạch và điều lệ quy hoạch phân khu cho các giáo xứ và thành phố trên khắp tiểu bang. Chương trình tài trợ cho các nỗ lực xây dựng khả năng phục hồi phi cơ cấu như quy hoạch sử dụng đất và lập các điều lệ quy hoạch phân vùng theo tư duy tân tiến. Chương trình đã tài trợ cho *Quy Hoạch Nước Đô Thị Greater New Orleans*, một Mô Hình Quy Hoạch Cộng Đồng Đầu Nguồn tại Lafayette, *Chiến Lược Nhà Ở Tây Nam Louisiana*, một kế hoạch phát triển thị trường cacbon, và phát triển chương trình phi cơ cấu CPRA cho CMP 2017. Đồng thời, LRAP được chương trình tài trợ còn cung cấp một trung tâm tài nguyên cho các cộng đồng quan tâm tới những nỗ lực và kỹ thuật quy hoạch xây dựng khả năng phục hồi được chứng minh.

Thông qua kinh nghiệm này, tiểu bang đã biết được giá trị của các phương pháp tiếp cận tổng thể, theo vùng thông qua thử nghiệm và sai lầm để giải quyết các mối đe dọa khác nhau và xây dựng khả năng phục hồi, và cách mà các giải pháp của địa phương, được tạo ra một cách vô nghĩa, có thể biến thành những hậu quả xấu như thế nào. Những rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng này – sụt lún, mất đất và nước biển dâng – thường liên quan tới việc dịch chuyển hoặc đổi hướng dòng nước. Do đó, một giải pháp lũ lụt của cộng đồng được đưa ra một cách biệt lập, có thể gây ảnh hưởng cho cộng đồng lân cận. Hơn nữa, vì tiểu bang biết rằng phần lớn cư dân dễ bị tổn thương nhất của tiểu bang cư trú ở các cộng đồng vùng ven biển dễ bị tổn thương nhất nên tiểu bang đã có thêm động lực để thực hiện một biện pháp tiếp cận vùng nhằm tạo ra các hoạt động xây dựng khả năng phục hồi là các giải pháp có giá trị gia tăng, không phải vô nghĩa.

Nhận thức được năng lực và chuyên môn có sẵn trong mối quan hệ đối tác của mình, tiểu bang định tận dụng sự hợp tác này để thực hiện bất kỳ hoạt động đề xuất nào sắp thành hiện thực

như là kết quả của NDRC. Sự hợp tác đa cơ quan như vậy sẽ cho phép OCD-DRU xoay quanh CDBG-DR hiện tại của mình và chuyên môn của chương trình khắc phục hậu quả thiên tai để giám sát và xây dựng các sáng kiến mới có sự liên kết với các tổ chức có chuyên môn cụ thể và tự nhiên hơn. Tiểu bang nhận thức được giá trị của một cơ cấu đa tổ chức, có tính hợp tác như vậy chuyên trách về việc tạo thuận lợi cho những nỗ lực xây dựng khả năng phục hồi và đang tìm cơ hội để hệ thống hóa cơ cấu này trên cơ sở lâu dài hơn.

Phụ Lục D: Nhu Cầu

Tóm Tắt về Nguỡng. Trong Phụ Lục B, Tiểu Bang Louisiana đã đề xuất bốn lĩnh vực mục tiêu để xem xét cấp vốn cho NDRC: tất cả các giáo xứ St. John the Baptist và Plaquemines và các vùng của giáo xứ Terrebonne (Những Vùng Được Điều Tra Dân Số 11, 12.02, 13 và 14) và Lafourche (Những Vùng Được Điều Tra Dân Số 209, 210, 211, 212, 213) ven biển. Tại St. John the Baptist, nhu cầu về nhà ở và cơ sở hạ tầng vĩnh viễn chưa được đáp ứng đã được nêu ra, trong khi nhu cầu về môi trường chưa được đáp ứng đã được nêu ra ở Giáo Xứ Plaquemines và các giáo xứ Terrebonne và Lafourche ven biển.

Trả Lời Câu Hỏi. Louisiana đang nằm trong cuộc khủng hoảng mất đất ven biển đã đòi bồi thường gần 1.900 dặm vuông đất từ những năm 1930. Những nguyên nhân chính của việc mất đất là thiếu trầm tích do đê bao và đập, nước biển dâng, sụt lún, xâm nhập mặn và bão. Khi các nguyên nhân này kết hợp với tác động của Con Bão Isaac (2012) và các tác động ven biển đáng kể khác bao gồm các cơn bão Katrina (2005), Rita (2005), Gustav (2008), Ike (2008) và Tropical Storm Lee (2011), và Sự Cố Tràn Dầu Deepwater Horizon (2010), suy thoái môi trường các vùng đất ngập nước ven biển trong và quanh tây nam Louisiana tiếp tục làm suy thoái các hệ thống bảo vệ cho các cộng đồng dễ bị tổn thương và vùng đất ngập nước. Do tầm quan trọng của quá nhiều tài sản của miền nam Louisiana – đường thủy, vùng đất ngập nước, tài nguyên thiên nhiên và văn hóa độc đáo – ảnh hưởng của việc mất thêm đất và nguy cơ ngập lụt gia tăng sẽ rất thảm khốc. Các đảo chắn, đầm lầy và đầm nước dọc khắp bờ biển làm giảm tình trạng nước biển dâng do bão đến, giúp giảm tác động của lũ lụt. Nếu không hành động, CPRA ước tính thiệt hại do lũ lụt hình thành khi nước biển dâng do bão sẽ tăng lên từ khoảng trung bình \$2,4 tỷ hàng năm trong năm 2010 lên trung bình khoảng \$23,4 tỷ hàng năm trong năm 2060. Tóm lại, đường bờ biển đang xói mòn của chúng ta đã tăng cường ảnh hưởng của các cơn bão trong quá khứ, gần đây nhất là bão Isaac, và sẽ tăng cường ảnh hưởng của các cơn bão trong tương lai. Đổi lại, bão

càng mạnh, không được ngăn chặn bởi một bờ biển đang mất dần, sẽ càng làm tăng tỷ lệ mất đất ở các khu vực ven biển dễ bị tổn thương nhất của chúng ta. Vòng quay mất đất và tăng cường độ bão này đe dọa toàn bộ Louisiana và cụ thể là các khu vực mục tiêu được xác định trong đơn đăng ký này.

Khía cạnh cốt lõi trong việc kinh doanh của CPRA là tập hợp và phân tích các dữ liệu có sẵn tốt nhất để dự đoán nguy cơ trong tương lai ở vùng ven biển Louisiana như một phần trong quá trình cập nhật quy hoạch tổng thể của vùng cứ năm năm một lần. Cơ quan có nhiều công cụ mô hình hóa, bao gồm cả mô hình Đánh Giá Rủi Ro Vùng Ven Biển Louisiana (CLARA). CLARA được sử dụng để đánh giá thiệt hại tiềm ẩn do lũ lụt ven biển, được trình bày dưới dạng thiệt hại về tài sản vật chất. CLARA dựa trên các nguyên tắc phân tích rủi ro định lượng và tổng hợp các kết quả thiệt hại do lũ lụt từ hàng loạt các sự kiện bão tiềm ẩn để tính toán khả năng xảy ra lũ lụt hoặc thiệt hại ở bất kỳ mức độ cho sẵn nào. CLARA sử dụng thông tin này để tạo các xác suất vượt quá hàng năm (AEP), chỉ độ sâu ngập lụt hoặc mức độ thiệt hại có xác suất xảy ra xác định hoặc sẽ vượt quá trong một năm nhất định.

Để xem xét thiệt hại do lũ lụt ở các mức độ nghiêm trọng và khả năng xảy ra khác nhau, CLARA ước tính các giá trị AEP 2%, 1% và 0,2% đối với độ sâu ngập lụt ở từng điểm trên khắp vùng ven biển Louisiana; các giá trị này thường được gọi là độ sâu ngập lụt 50, 100 và 500 năm. Mô hình này cũng ước tính giá trị thiệt hại theo từng khối điều tra dân số, dựa vào các giá trị vượt quá độ sâu ngập lụt tương ứng, loại và giá trị tài sản nằm trong khối đó và thời gian cần để xây dựng lại hoặc sửa chữa thiệt hại tài sản tiếp theo. CLARA còn đưa ra ước tính về thiệt hại dự kiến hàng năm (EAD), hoặc thiệt hại trung bình do lũ lụt hình thành khi nước biển dâng do bão trong một năm nhất định. Hệ thống này đã được sử dụng trong khắp bốn khu vực mục tiêu NDRC của tiểu bang và theo dõi rủi ro trong giai đoạn hơn 50 năm.

Mỗi khu vực trong bốn khu vực mục tiêu của tiểu bang đều có nguy cơ đáng kể xảy ra các sự kiện bão và các ảnh hưởng khác của việc mất đất và sụt lún. Theo CPRA, Giáo Xứ St. John the Baptist mất trên 4.300 mẫu Anh từ năm 1932 đến năm 2010, với độ sâu ngập lụt dự đoán hiện tại do cơn bão 100 năm dự kiến cao 13 foot (Độ sâu ngập lụt do Bão Isaac ghi nhận được là hơn 7,7 foot). Trong vòng 50 năm tới, độ sâu ngập lụt tối đa trong 100 năm dự đoán sẽ tăng lên 18 foot, với thiệt hại dự đoán tăng từ \$5,6 tỷ hiện tại lên \$16 tỷ. Ở Giáo Xứ Plaquemines, có hơn 275.000 mẫu Anh đã bị mất từ năm 1932 đến năm 2010, với độ sâu lũ dự kiến hiện tại của một cơn bão 100 năm dự kiến sẽ cao khoảng 17 foot (độ sâu lũ của Bão Isaac được ghi nhận là hơn 14,2 foot). Trong vòng 50 năm tới, các độ sâu lũ tối đa dự kiến của cơn bão 100 năm này sẽ tăng lên 25 foot, với thiệt hại dự kiến tăng từ \$3,8 tỷ lên \$15 tỷ. Ở Giáo Xứ Lafourche, có hơn 138.800 mẫu Anh đã bị mất từ năm 1932 đến năm 2010, với độ sâu lũ dự kiến hiện tại của một cơn bão 100 năm dự kiến sẽ cao khoảng 12 foot (độ sâu lũ của Bão Isaac được ghi nhận là hơn 4,9 foot). Trong 50 năm nữa, các độ sâu lũ tối đa dự kiến của cơn bão 100 năm này sẽ tăng lên 30 foot, với thiệt hại dự kiến tăng từ \$7,5 tỷ ở thời điểm hiện tại lên \$9,5 tỷ. Cuối cùng, ở Giáo Xứ Terrebonne, có hơn 192.700 mẫu Anh đã bị mất từ năm 1932 đến năm 2010, với độ sâu lũ dự kiến hiện tại của một cơn bão 100 năm dự kiến sẽ cao khoảng 15 foot (độ sâu lũ của Bão Isaac được ghi nhận là hơn 2 foot). Trong 50 năm nữa, các độ sâu lũ tối đa dự kiến của cơn bão 100 năm này sẽ tăng lên 34 foot, với thiệt hại dự kiến tăng từ \$7,0 tỷ ở thời điểm hiện tại lên \$10,8 tỷ.

Đảo chắn và vùng đất ngập nước ven biển của Louisiana đặc biệt dễ bị ảnh hưởng. Hiện tượng khí tượng khắc nghiệt, như bão, đã gây ra hơn một nửa trong số tất cả các thay đổi trong khu vực trên đảo chắn trong vùng Vịnh Phía Bắc của Mexico từ năm 1972 đến năm 2014, và các tác động của chúng đến môi trường ven biển chỉ tăng lên khi cơn bão trở nên khốc liệt hơn. Một

chuỗi các trận bão từ năm 2005 đã gây thiệt hại trị giá hơn \$100 tỷ trên bờ biển Louisiana và dẫn đến tình trạng mất đất chưa từng có.

Báo Cáo của Ủy Ban Liên Chính Phủ về Biến Đổi Khí Hậu (IPCC) năm 2007 cho thấy tỷ lệ mực nước biển dâng trên toàn cầu là 1,7-1,8 mm mỗi năm trong thế kỷ qua trên toàn cầu. Tuy nhiên, biện pháp đo lường của NOAA địa phương cho thấy mực nước biển tương đối đang tăng gần 10 mm mỗi năm ở Louisiana một phần vì đất cũng đang lún. Những tác động này thể hiện một tình thế khó khăn chưa xác định được nguyên nhân gốc rễ với Louisiana. Mực nước biển dâng tương đối tăng lên do mất đất và sụt lún. Những tác động này làm giảm khả năng của tiểu bang Louisiana trong việc giảm bớt tình trạng nước biển dâng do bão và các mối đe dọa liên quan khác, thậm chí loại bỏ các rào cản tự nhiên có khả năng làm giảm cường độ bão trước và sau khi đổ bộ. Đổi lại, những cơn bão có cường độ cao hơn gây ra suy thoái thêm vùng ven biển, làm kéo dài mãi chu kỳ thiệt hại.

Các tác động từ thiệt hại dự kiến có thể sẽ bị trầm trọng hơn do mức bao trả bảo hiểm tại các khu vực dễ bị ảnh hưởng. Sau Bão Isaac, trong số 55.510 hộ gia đình là chủ sở hữu nhà ở có thiệt hại đã được chứng minh, 25.068 (45%) hộ không có bảo hiểm rủi ro và 35.491 (64%) hộ không có bảo hiểm lũ lụt. Trong số hộ LMI bị ảnh hưởng, chiếm 39.345 (71%) trong tổng số tất cả các hộ gia đình bị thiệt hại – đa số, 21.442 (54%) các hộ không có bảo hiểm rủi ro, 28.889 (73%) hộ không có bảo hiểm lũ lụt và 19.952 (51%) hộ không có bảo hiểm rủi ro cũng không có bảo hiểm lũ lụt. Mặc dù chưa xác định được tỷ lệ dân số này đã nhận được hỗ trợ trước của liên bang là bao nhiêu và phải tuân theo "quy tắc one bite" (quy tắc xác định xem chủ sở hữu của vật nuôi có phải chịu trách nhiệm pháp lý về thương tích do vật nuôi gây ra không), xét đến số lượng các thiên tai gần đây tác động đến các khu vực chung, có thể quy tắc này sẽ có tác động đáng kể. Theo phân tích GOHSEP, tác động của quy tắc này vượt ngưỡng tuyên bố thiên tai hiện tại của

Louisiana (\$6,3 triệu) khoảng 66 lần. Nói cách khác, trong tương lai tiểu bang có thể phải đối mặt với tổn thất trị giá \$420 triệu trong một biến cố giống như Katrina. Hơn nữa, với những thay đổi trong NFIP được thông qua vào năm 2012 (Đạo Luật Cải Cách Biggert-Waters - BW-12) và một lần nữa vào năm 2014 (Đạo Luật Cải Cách Grimm-Waters), vẫn chưa xác định được liệu mức thất thoát trong tương lai có tăng hay không hoặc sẽ tăng như thế nào, khiến cho một vùng bị ảnh hưởng nghiêm trọng và dân số thay đổi liên tục.

Các mối đe dọa, khả năng dễ bị ảnh hưởng và các nhu cầu chưa được đáp ứng của Louisiana là một phần của hệ sinh thái chung. Bất kỳ chiến lược hay khái niệm được đề xuất nào thông qua quy trình NDRC này phải giải quyết cả triệu chứng - như được định nghĩa thông qua các nhu cầu chưa được đáp ứng được ghi lại – cũng như căn bệnh cảnh quan luôn thay đổi và dễ bị ảnh hưởng hơn bao giờ hết của chúng tôi. Vùng đất ngập nước ven biển và đảo chắn, chẳng hạn như các nhu cầu chưa được đáp ứng được mô tả ở Giáo Xứ Plaquemines, Giáo Xứ Lafourche và Giáo Xứ Terrebonne, cung cấp biện pháp bảo hộ quan trọng chống lại tình trạng nước biển dâng do bão, giảm ngập lụt 40%. Kể từ năm 1963, các kỹ sư đã ước tính rằng cứ mỗi 2,7 dặm đầm lầy, độ cao nước biển dâng do bão giảm đi 1 foot. Tuy nhiên, các nghiên cứu mới đây hơn ước tính rằng cứ mỗi 1,3 dặm đầm lầy làm giảm độ cao nước biển dâng do bão đi 1 foot. Các mô hình đều cho thấy rằng các đảo chắn được khôi phục làm giảm đáng kể chiều cao nước biển dâng do bão và mức độ ngập lụt. Việc phục hồi các đảo chắn và môi trường đầm lầy bảo vệ các cộng đồng dễ bị ảnh hưởng, đảm bảo một mức độ bảo vệ cao hơn đối với trường hợp nước biển dâng và các cơn bão trong tương lai.

Sâu vào đất liền, các mối đe dọa về bão đặt ra nhiều thách thức khác nhau, như được trình bày ở đây thông qua các nhu cầu nhà ở và cơ sở hạ tầng chưa được đáp ứng ở Giáo Xứ St. John the Baptist. Tại giáo xứ này, các nhu cầu chưa được đáp ứng tựu chung lại quanh một chủ

đề chung: tiếp cận. Cụ thể, giáo xứ thiếu quỹ nhà ở giá cả phải chăng, đa dạng, điều này thể hiện rõ qua nhu cầu phổ biến đối với các chương trình nhà ở CDBG-DR hiện tại cũng như lượng dân thuê nhà lớn di cư ra khỏi tiểu bang ngay sau khi Bão Isaac đổ bộ. Khi mô tả nhu cầu cơ sở hạ tầng chưa được đáp ứng của giáo xứ, bản thân sự tiếp cận thể hiện theo một cách khác. Bộ phận dịch vụ tiện ích của giáo xứ bị buộc phải ngừng dịch vụ nước đến Laplace để tránh ô nhiễm hệ thống do hệ thống giếng nước bị lũ lụt và gió làm hư hỏng nằm cách 10 dặm ở Ruddock. Người dân không có nước uống trong bốn ngày vì tháp nước đã bị cách ly để cung cấp đầy đủ nước phòng cháy chữa cháy cho người dân, và mực nước cao dọc theo Hwy. 51 Hoa Kỳ ngăn các đội dịch vụ tiện ích tiếp cận và sửa chữa các giếng. Ngoài ra, các nhà máy xử lý nước thải Belle Pointe và Woodland và nhiều trạm bơm bị ngập nước và mất điện, dẫn đến sao lưu hệ thống và tràn cống vệ sinh, ngăn không cho người dân sử dụng hệ thống xử lý nước thải trong nhiều ngày sau khi cơn bão qua đi. Ngoài việc làm tê liệt hệ thống, các tình trạng tràn này cũng là một nguy cơ với sức khỏe con người và môi trường, vì nước thải thô có thể vào nhà, các doanh nghiệp, và đường thủy nội địa khi xuất hiện trong những biến cố lũ lụt. Hệ thống thoát nước của giáo xứ dọc theo Kênh Đào Vicknair là không thích hợp để thoát nước đúng cách từ phía bắc đến Hồ Pontchartrain, góp phần dẫn đến lũ lụt ở Laplace. Bão Isaac làm trầm trọng thêm những bất cập của hệ thống thoát nước này, khiến nước lũ tiếp tục đọng ở các khu vực trong vài ngày trước khi rút.

Giáo Xứ St. John the Baptist làm trụ cột giao thông trọng điểm, nơi Xa Lộ Liên Tiểu Bang 10 và 55 giao nhau. Nút giao này là một hành lang tiếp cận rất quan trọng đối với cả hoạt động thương mại hàng ngày - theo Sở Giao Thông Vận Tải và Phát Triển Louisiana trong năm 2011, I-10 tại Laplace có lưu lượng giao thông trung bình hàng ngày là 56.319 xe, trong khi I-55 có lưu lượng giao thông trung bình hàng ngày là 15.950 - cũng như để sơ tán các trung tâm dân

cur lớn hơn và di chuyển các nguồn lực vào các khu vực bị ảnh hưởng sau biến cố thiên tai. Gió mạnh của Bão Isaac và tình trạng nước biển dâng lên 8,4 foot do bão ở Hồ Pontchartrain và Hồ Maurepas đã làm ngập 6 foot nước tất cả các lối ra I-10 và I-55, khiến cho không thể vượt qua các lối ra đó. Lối ra 206 (Belle Terre) và 209 (Hwy. 51 Hoa Kỳ) bị ngập và không mở lại trong vài ngày. Hwy. 641 Hoa Kỳ dẫn đến I-10 tại Airline Hwy. cũng đã bị đóng cửa như Airline Hwy. tại đường giáo xứ St. John/St. Charles. Với tất cả các tuyến đường chính bị đóng, các tuyến đường sơ tán quan trọng nhất đã được loại bỏ một cách hiệu quả. Điều này không chỉ khiến nhiều cư dân không thể rời đi, nước lũ vẫn còn đọng trong nhiều ngày, làm cản trở các nỗ lực cứu hộ và khắc phục hậu quả.

Trên toàn tiểu bang, Bão Isaac cho thấy nguy cơ và khả năng dễ bị ảnh hưởng của các vùng bị ảnh hưởng có tác động không tương xứng đến các hộ gia đình LMI. Khoảng 70% dân cư là chủ sở hữu nhà chịu ảnh hưởng của Bão Isaac được phân loại vào LMI. Hiện nay, 55% các thiệt hại về nhà ở được ghi nhận là thuộc về các hộ gia đình LMI. Trong số những người nộp đơn đăng ký nhận Trợ Giúp Cá Nhân (IA) của FEMA được xác định là người thuê nhà, 86% hộ gia đình được phân loại vào LMI. Trong số 1.070 hộ gia đình người thuê nhà có các mức thiệt hại là “Nghiêm Trọng” hoặc “Bị Phá Hủy”, 83% hộ gia đình đã được phân loại vào LMI.

Cụ thể, ở Giáo Xứ St. John the Baptist, mật độ cao các hộ gia đình LMI là chủ sở hữu nhà ở đã báo cáo bị thiệt hại trên toàn giáo xứ, với hơn 55% người nộp đơn đăng ký IA của FEMA là chủ sở hữu nhà ở được xác định là LMI. Trong tổng số này, 855 hộ gia đình LMI bị ngập lụt đã báo cáo không có khoản bao trả bảo hiểm lũ lụt và 706 hộ gia đình LMI chịu thiệt hại của gió đã báo cáo không có khoản bao trả bảo hiểm rủi ro. Các tác động tương tự cũng được ghi nhận ở Giáo Xứ Plaquemines. Tính tổng cộng, các hộ LMI chiếm trên 61 phần trăm tất cả các hộ gia đình là chủ sở hữu nhà ở chịu thiệt hại và khoảng 48% giá trị của tất cả thiệt hại đối với chủ

sở hữu nhà ở. Trong tổng số này, 164 hộ gia đình LMI bị ngập lụt đã báo cáo không có khoản bao trả bảo hiểm lũ lụt và 752 hộ gia đình LMI chịu thiệt hại của gió đã báo cáo không có khoản bao trả rủi ro.

Các hộ LMI đã phải chịu các tác động không cân đối của nhiều biến cố bão trong thập kỷ qua, và họ đang tiếp tục phải chịu thêm ở những khu vực dễ bị ảnh hưởng nhất bởi các tác động suy thoái môi trường đang diễn ra. Các tình trạng được mô tả ở Giáo Plaquemines làm mô hình đại diện cho nhiều khu vực dễ bị ảnh hưởng của Louisiana. Belle Chasse là trung tâm có nhiều hộ gia đình nhất trong giáo xứ, với hơn nửa tổng dân số của giáo xứ sinh sống tại đó. Đây là yếu tố quan trọng cần xem xét khi thảo luận về giáo xứ này, vì Belle Chasse nằm trong hệ thống bảo vệ đê của liên bang. Trong khi toàn bộ dân số của giáo xứ Plaquemines giảm từ 26.757 xuống còn 23.042 từ lần Điều Tra Dân Số năm 2000 cho tới lần Điều Tra Dân Số năm 2010, dân số của Belle Chasse tăng từ 9.848 đến 12.679 trong cùng kỳ. Tạm thời, các hộ gia đình của giáo xứ Plaquemines đã chuyển lên phía bắc, nơi có thể thích hợp hơn để chống chịu các biến cố thời tiết khắc nghiệt. Vì sự thay đổi đó, thông tin mô tả nhân khẩu học của Belle Chasse rõ ràng lệch hẳn so với số liệu thống kê toàn giáo xứ. Thu nhập trung bình của hộ gia đình ở Belle Chasse trên \$66.700 vượt xa thu nhập trung bình của hộ gia đình ở giáo xứ. Để minh họa sự tương phản giữa Belle Chasse và phần còn lại của giáo xứ, Port Sulphur, Nơi Án Định Cho Điều Tra Dân Số (CDP) đông dân nhất tiếp theo của Plaquemines chỉ có thu nhập trung bình của hộ gia đình hơn \$27.400. Hơn nữa, giữa Điều Tra Dân Số năm 2000 và Điều Tra Dân Số năm 2010, Giáo Xứ Plaquemines đã có một sự gia tăng đáng kể trong thu nhập trung bình của hộ gia đình, từ hơn \$38.100 đến hơn \$54.700. Điều này cho thấy các hộ gia đình có thu nhập cao hơn đã tập trung phía sau hệ thống bảo vệ đê, để lại đằng sau các hộ gia đình có ít khả năng hơn để ứng phó với các biến cố trong tương lai và ít tùy chọn hơn để di chuyển đến các khu vực ít bị ảnh hưởng hơn.

Tiểu bang, cũng như các khu vực quyền hạn tương ứng đại diện bởi các khu vực mục tiêu được trình bày trong đơn đăng ký này, có cam kết lâu dài với các hoạt động được thiết kế để tăng cường khả năng phục hồi. Tại các khu vực ven biển của chúng tôi, CPRA đã điều phối các nỗ lực phòng chống bão, phục hồi khu vực ven biển, và lập kế hoạch cơ sở hạ tầng toàn diện và các nỗ lực thực hiện dự án ở giáo xứ Terrebonne, Lafourche và Plaquemines từ năm 2007. Hiện nay, CPRA có các dự án xây dựng ở Giáo Xứ Plaquemines, Lafourche và Terrebonne.

Tại Giáo Xứ St. John the Baptist, Kế Hoạch Phục Hồi Toàn Diện của họ xác định một vài yếu tố ức chế khả năng phục hồi của giáo xứ. Để giải quyết những vấn đề này, kế hoạch của giáo xứ bao gồm hai thành phần chính trong kế hoạch dài hạn. Thứ nhất, Thành Phần Sử Dụng Đất bao gồm Bản Đồ Sử Dụng Đất Trong Tương Lai (FLUM) của giáo xứ. FLUM quan trọng vì nó xác định cách bố trí vật lý đối với việc sử dụng đất tại giáo xứ, cũng như việc sử dụng này có liên quan như thế nào đến các rủi ro tiềm ẩn như vùng ngập lụt 100 năm. FLUM là bản mô tả vị trí phát triển tự nhiên trong chính sách chính và hình thành cơ sở cho việc xây dựng các quy định về phân vùng và phân khu. Thứ hai, vì FLUM của giáo xứ xác định các khu vực thích hợp cho sự phát triển vật chất, các quyết định phát triển đó cũng được định hướng bởi tầm nhìn tổng thể trong kế hoạch, được xây dựng dựa trên ý kiến đóng góp của công dân về các giá trị của giáo xứ.

Trong một số trường hợp, Kế Hoạch Phục Hồi Toàn Diện của St. John the Baptist nói lên các nhu cầu chưa được đáp ứng được mô tả trong đơn đăng ký này. Ví dụ: kế hoạch xác định "khả năng dễ bị ảnh hưởng đối với nguồn cấp nước và chất lượng nước" như là một thành phần quan trọng trong đánh giá rủi ro của kế hoạch. Tương tự như vậy, hệ thống nước của giáo xứ đã bị hư hại trong Bão Isaac và thể hiện một lỗ hổng chưa được cấp vốn. Trong trường hợp này, chỉ cần xác định được một nguồn vốn là chìa khóa để thực hiện giải pháp.

Tuy nhiên, ngay cả khi tất cả các kế hoạch và cơ chế được xác định được nêu trong đơn đăng ký này được cấp vốn đầy đủ, những khoảng trống bổ sung vẫn còn tồn tại. CMP “không thể ngăn chặn tất cả các trường hợp mất đất được dự đoán... trong giai đoạn quy hoạch 50 năm, kế hoạch tổng thể sẽ thay đổi quỹ đạo mất đất, cung cấp một sự thay đổi tích cực về đất rỗng trong tương lai.” Nói cách khác, trong kịch bản trường hợp tốt nhất đưa ra các sáng kiến xây dựng khả năng phục hồi trong tương lai, phải thực hiện hầu hết các sáng kiến để xem xét lại tính khả thi và tính bền vững của các cộng đồng dễ bị ảnh hưởng nhất của tiểu bang Louisiana.

Phu Muc E: Tính Đúng Dẫn của Phương Pháp Tiếp Cận

Tham Vấn. Để xây dựng đơn đăng ký này, OCD-DRU đã làm việc và có tham vấn chặt chẽ với mỗi một giáo xứ trong bốn giáo xứ thuộc khu vực mục tiêu của mình, như được chứng minh bằng cách kết hợp các giáo xứ thành đối tác NDRC. Ngoài ra, mỗi đối tác hợp tác đều có cam kết cụ thể cả về chuyên môn về các vấn đề thích hợp nhất liên quan đến rủi ro và khả năng phục hồi và cam kết hiện tại của họ với các cộng đồng có nguy cơ cao nhất, cụ thể sau Bão Isaac. UNO-CHART có cam kết với các cộng đồng vùng ven biển, bao gồm các khu vực trong phạm vi giáo xứ St. John the Baptist, Terrebonne, Lafourche, và Plaquemines, và cộng tác với nhiều bên liên quan khác nhau, từ các quan chức được bầu cử và các tổ chức dựa trên đức tin đến những người thu hoạch hải sản địa phương. UNO-CHART tiến hành tiếp cận thông qua các hội thảo, hội nghị chuyên đề và hội thảo qua web/internet, cùng với quan hệ đối tác trực tiếp với các quan chức địa phương, người dân và các nhóm trong cộng đồng. Tương tự như vậy, Trung Tâm Lowlander duy trì cam kết liên tục với các cộng đồng tại các giáo xứ chịu ảnh hưởng của Bão Isaac, bao gồm cả các khu vực mục tiêu của NDRC ở giáo xứ Terrebonne, Lafourche và Plaquemines. Trong các giáo xứ này Lowlander làm việc trực tiếp với các tổ chức phi lợi nhuận, như Chương Trình Cửa Sông Quốc gia Barataria-Terrebonne, các tổ chức dựa trên đức tin, các trường học tại địa phương, những người thu hoạch hải sản, các cộng đồng bộ lạc, các tổ chức phát triển cộng đồng, và các doanh nghiệp kinh doanh nhỏ. Họ cũng đã trao đổi thông tin và ý tưởng với các nhóm môi trường địa phương và quốc gia cũng như các cơ quan chính phủ và là đối tác của một mạng lưới quốc gia gồm các bộ lạc Người Mỹ Bản Địa ứng phó cụ thể với các vấn đề về thích ứng khí hậu.

Sau Bão Isaac, LSG xây dựng *Sổ Tay Chuẩn Bị cho các Rủi Ro Quốc Gia dành cho Chủ Sở Hữu Nhà* cung cấp thông tin cho từng chủ sở hữu nhà về các mối đe dọa và các biện pháp để

cải thiện khả năng phục hồi của gia đình và nhà họ. Mười lăm ngàn cuốn sổ tay được phát cho các chủ sở hữu nhà trong khắp tiểu bang. LSG hợp tác với UNO-CHART trong một chương trình nghiên cứu đang diễn ra tập trung vào việc tích hợp các kiến thức sinh thái truyền thống (TEK) của các bên liên quan tại vùng ven biển địa phương với bộ dữ liệu không gian địa lý có cơ sở khoa học để thông báo việc ra quyết định về khả năng phục hồi và lập kế hoạch giảm thiểu rủi ro. Thông qua nỗ lực tích hợp kiến thức đa ngành này gọi là 'SCI-TEK' các nhà nghiên cứu phối hợp chặt chẽ với nhiều bên liên quan khác nhau tại địa phương, bao gồm cả các quần thể dễ bị ảnh hưởng như bộ lạc Pointe-au-Chien của Giáo Xứ Terrebonne và cộng đồng Atakapa-Ishak trong Giáo Xứ Plaquemines.

Ngoài ra, gần đây CPEX đã phối hợp với UNO-CHART và các bên khác để xây dựng báo cáo *Nhìn từ Bờ Biển - Quan Điểm Địa Phương và Khuyến Nghị Chính Sách về Giảm Rủi Ro Ngập Lụt ở Nam Louisiana*. Báo cáo tóm tắt các cuộc phỏng vấn và kết quả thăm dò ý kiến của các bên liên quan tại vùng ven biển Louisiana và người dân về các biện pháp ứng phó với nguy cơ lũ lụt. Báo cáo kết hợp quan điểm địa phương với các khuyến nghị có thể hành động để củng cố các chương trình hiện có được thiết kế để khuyến khích sống kiên cường. Báo cáo này sẽ được phát hành vào năm 2015.

Các đối tác này rất quan trọng đối với sự thành công của tiểu bang, trong NDRC, trong các nỗ lực khắc phục hậu quả lâu dài của nó sau Bão Isaac, và khi tiểu bang giải quyết các mối đe dọa liên tục và lâu dài của mình. Mỗi đối tác có kiến thức về thể chế và các liên kết địa phương được nuôi dưỡng trong một thời gian dài. Kiến thức này bao gồm kinh nghiệm đầu tay khi chứng kiến các rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng tác động bất lợi như thế nào đến các cộng đồng địa phương trong bốn khu vực mục tiêu, và cung cấp hiểu biết nhất định về các thực hành tốt nhất để giảm thiểu các tác động này. Kiến thức này đã cung cấp đáng kể thông tin cho đơn

đăng ký này, và nếu nó được mời tham gia vào Giai Đoạn II, tiểu bang sẽ phụ thuộc rất nhiều vào các đối tác của mình để tạo điều kiện tiếp tục tham vấn trong việc thiết kế các hoạt động cụ thể cho đề xuất.

Các bên liên quan là đa biến. Tại địa phương, những công dân và doanh nghiệp sống và làm việc trong bốn khu vực mục tiêu là các bên liên quan chính. Tuy nhiên, các khu vực được xác định bởi đơn đăng ký này đều có tầm quan trọng chiến lược sống còn đối với cả tiểu bang và quốc gia. Ví dụ: Giáo Xứ St. John the Baptist là một hành lang giao thông quan trọng là nơi giao nhau của I-10 và I-55. Khi không thể tiếp cận I-10, vì sau Bão Isaac, các trung tâm dân cư lớn hơn ở giáo xứ Jefferson và Orleans bị cắt đi khỏi các nguồn lực quan trọng, và hành lang di tản chủ chốt. Trong một ví dụ khác, đường bờ biển Louisiana có tầm quan trọng chiến lược đối với an ninh quốc gia do hệ thống cảng biển và các tài nguyên thiên nhiên của nó, đặc biệt liên quan đến các ngành công nghiệp dầu mỏ và khí đốt và hải sản. Nếu không có các cộng đồng ven biển sôi động, có khả năng phục hồi, những tác động kinh tế và văn hóa tiềm ẩn là vô kể.

Trong bốn khu vực mục tiêu của tiểu bang, OCD-DRU có mối quan hệ mạnh mẽ ở cấp giáo xứ và duy trì liên lạc thường xuyên với các quản trị viên tài trợ, các nhà quy hoạch, quản trị viên vùng ngập lụt, giám đốc phát triển nhà ở và kinh tế, và ban lãnh đạo được bầu chọn của giáo xứ. Sau Bão Isaac, GOHSEP và OCD-DRU tham gia vào việc lập kế hoạch khắc phục hậu quả lâu dài với các giáo xứ St. John Baptist và Plaquemines bằng cách sử dụng NDRF của FEMA. Kể từ khi phát hành NOFA, OCD-DRU đã họp với giáo xứ St. John Baptist và Plaquemines để thảo luận về các nhu cầu chưa được đáp ứng và các mục tiêu dài hạn, trong khi LSG, UNO-CHART, CPEX, và Trung Tâm Lowlander đã tiếp tục công việc tương ứng của mình trên khắp bốn khu vực mục tiêu. OCD-DRU cũng đã trình bày NDRC tại các cuộc họp của bồi thẩm đoàn vi cảnh của giáo xứ tại các giáo xứ Lafourche, Terrebonne và St. John Baptist. Kết quả là, sự chỉ

đạo của đề xuất này được hình thành mạnh mẽ theo nhu cầu và các mục tiêu lâu dài của giáo xứ. Các chủ đề chung này được phản ánh trong đơn đăng ký này và phương pháp tiếp cận của Louisiana – tập trung vào các sáng kiến nhà ở, cơ sở hạ tầng và môi trường - phản ánh các nhu cầu và mục tiêu này.

Cho đến nay, quan hệ hợp tác của tiểu bang đã thực hiện khoảng 40 đạo luật riêng biệt về tham vấn và sự tham gia của công dân - xấp xỉ 10 đạo luật được thực hiện bởi các cơ quan tiểu bang và 30 đạo luật khác được thực hiện bởi các đối tác NDRC trong bốn khu vực mục tiêu. Ngoài công việc mà tiểu bang đã thực hiện với các giáo xứ đủ tiêu chuẩn của mình, rất nhiều nỗ lực tham vấn và tham gia của công dân cũng đã được tiến hành với các UGLG chịu ảnh hưởng của thiên tai, các bộ lạc bản địa, các đối tác trong vùng và các bên liên quan khác có liên quan đến đơn đăng ký này. Từ những nỗ lực tham vấn này, các tài liệu giáo dục dưới nhiều định dạng đã được phân phát và được nêu chi tiết tại Tài Liệu Đính Kèm D.

Các cuộc tham vấn các bên liên quan này cho thấy một chủ đề chung: các tác động tích lũy của các bão Katrina, Rita, Gustav, Ike và Isaac, cùng với sự cố Tràn Dầu Deepwater Horizon ở các giáo xứ ven biển là rất sâu rộng. Cộng với sự căng thẳng kéo dài của tình trạng mất đất và mực nước biển dâng cao và gần như không thể tách rời ảnh hưởng của yếu tố này với ảnh hưởng của yếu tố khác. Nếu tiểu bang tham gia vào Giai Đoạn II, tiểu bang sẽ hoàn thiện các ý tưởng cụ thể theo dự án xung quanh các chủ đề bắt nguồn từ các bên liên quan khác nhau được trình bày trong đơn đăng ký này. Sự hợp tác toàn diện này của các đối tác và các bên liên quan sẽ đảm bảo một phương pháp tiếp cận có hệ thống với thiết kế chương trình và dự án, tối đa hóa lợi ích chung và ngăn chặn các tác động tiêu cực phân tầng đối với các khu vực pháp lý lân cận.

Ý Tượng và Khái Niệm. Để ứng phó với các cuộc tham vấn này, phương pháp tiếp cận của Louisiana là tăng cường khả năng thích ứng của tiểu bang, phản ánh khung cảnh thay đổi

nhanh chóng của tiểu bang sao cho có thể thu nạp và sử dụng cơ sở kiến thức rộng lớn của tiểu bang để thiết lập các giải pháp phù hợp với các cộng đồng có nguy cơ cụ thể. Hiểu rõ rằng những thách thức của tiểu bang còn mạnh mẽ hơn những gì có thể giải quyết được thông qua NDRC, LRF và phương pháp tiếp cận này đã được soạn thảo để mang lại các dự án và chương trình mô hình có khả năng mở rộng và chuyển giao, phản ánh các quy mô, loại hình học và mức độ rủi ro khác nhau mà các cộng đồng không chỉ dọc theo đường bờ biển Louisiana mà còn trên toàn tiểu bang phải đối mặt.

LRF là một công cụ lập kế hoạch sử dụng một quy trình bốn bước để thiết kế các phương pháp tiếp cận lập trình đối với các hoạt động xây dựng khả năng phục hồi. Trong *Bước 1: Thu Thập Dữ Liệu*, cộng đồng thu thập và phân tích thông tin định lượng và định tính được áp dụng để đánh giá toàn diện rủi ro trong tương lai và xác định khoảng cách nhu cầu bên ngoài các sáng kiến được lập kế hoạch hiện tại. Điều này bao gồm việc sử dụng các công cụ mô hình hóa có cơ sở khoa học, chẳng hạn như CLARA, để phân tích rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng trong khoảng thời gian 50 năm. Thông tin này được kết hợp và tích hợp với các thông tin định tính thu thập được thông qua tiếp cận và cam kết cấp cộng đồng để tạo một phân tích rủi ro. Trong *Bước 2: Phân Loại*, phân tích rủi ro kết hợp này được sử dụng để giáo dục cộng đồng và bố trí một cách thích hợp cho khả năng phục hồi thông qua tái định cư, trang bị bổ sung, hoặc tái cấu hình.

Khả năng phục hồi thông qua tái định cư nhắm mục tiêu đến các cộng đồng nguy cơ hiện đang trong tình trạng môi trường không an toàn, chẳng hạn như Isle de Jean Charles tại vùng ven biển Giáo Xứ Terrebonne. Các cộng đồng này đã bị tàn phá bởi nhiều biến cố, và phải chịu các tác nhân ứng xuất môi trường lâu dài, chẳng hạn như mất đất, sụt lún và mực nước biển dâng cao góp phần vào mức độ nghiêm trọng của các biến cố thiên tai. Cụ thể, đây là những cộng đồng trong Khu Vực có Nguy Cơ Lũ Lụt Đặc Biệt, nằm ngoài hệ thống bảo vệ cấu trúc tương lai dự

kiến, và những cộng đồng mà không thể thu hút một cách hợp lý các chi phí bảo hiểm dự kiến trong tương lai, hoặc chi phí tổn thất dự kiến của một biến cố lũ lụt 100 năm xảy ra trong vòng 50 năm tới. Đáng chú ý, quần thể Người Mỹ Bản Địa rất phổ biến ở các khu vực dễ bị ảnh hưởng này. Vùng ven biển Louisiana là nơi ở của Nhóm Isle de Jean Charles của Biloxi-Chitimacha Choctaw, Bộ Lạc Da Đỏ Pointe-Au-Chien, Nhóm Grand Caillou-Dulac của Biloxi-Chitimacha Choctaw, Nhóm Bayou Lafourche của Biloxi-Chitimacha, và Bộ Lạc/Dân Tộc Avoyel-Taensa. Có thể hướng mục tiêu đến những cộng đồng như vậy cho các chương trình tái định cư thuộc Giai Đoạn II.

Khả năng phục hồi thông qua quá trình trang bị bổ sung nhằm mục tiêu đến các cộng đồng ven biển mà các kỹ thuật mô hình định lượng liên quan đến tình trạng mất đất, mực nước biển dâng và hiện tượng sụt lún chỉ ra một lộ trình khả thi hướng đến tiếp tục cư trú lâu dài tại khu vực trong hơn 50 năm nữa, nhưng sẽ chịu ảnh hưởng và nguy cơ đáng kể ngày càng tăng trong khoảng thời gian đó. Đây là những khu vực nằm trong Khu Vực Có Nguy Cơ Lũ Lụt Đặc Biệt, nhưng đó là những khu vực mà có thể nằm sau các hệ thống bảo vệ cấu trúc theo kế hoạch trong tương lai. Mặc dù tình hình đối với những cộng đồng này ít thảm khốc hơn, nhưng họ vẫn phải đối mặt với nguy cơ đáng kể, tuy nhiên có thể hy vọng kéo dài thời gian sống lâu hơn tại khu vực miễn là họ thực hiện các chiến lược điều chỉnh cho phép họ chịu đựng được các biến cố trong tương lai. Khả năng phục hồi thông qua quá trình trang bị bổ sung đòi hỏi xây dựng và thực hiện phương pháp tiếp cận có quy mô toàn thị trấn để tiếp tục cư trú tại khu vực.

Khả năng phục hồi thông qua quá trình tái cấu hình đề cập đến việc tái phát triển các mô hình ở mức vĩ mô liên kết việc phát triển nhà ở với cơ sở hạ tầng quan trọng. Với quy mô lớn hơn, những cộng đồng này có thể đối mặt với các mối đe dọa có liên quan trực tiếp đến khả năng phục hồi lâu dài của chính họ, nhưng chúng cũng có thể có tác động trực tiếp đến khả năng phục

hồi và sức sống của các khu vực lân cận – hay thậm chí là một vùng – do các vị trí chiến lược của khu vực. Giáo Xứ St. John Baptist là một ví dụ điển hình của địa điểm này vì bao gồm các mạch giao thông quan trọng ảnh hưởng trực tiếp đến lưu lượng hàng hóa, dịch vụ và con người đến vùng rộng lớn hơn.

Trong *Bước 3: Phương Pháp Tiếp Cận Mang Tính Khái Quát & Thiết Kế*, các cộng đồng mới được phân loại bắt đầu phát triển các chiến lược toàn diện, xây dựng khả năng phục hồi thúc đẩy ba mô hình lý tưởng chính: phục hồi môi trường, bảo tồn các nền văn hóa, bảo vệ và tái thiết kinh tế. Bước này sử dụng phương pháp tiếp cận có sự tham gia của cộng đồng cho việc lên kế hoạch để xây dựng các mục tiêu và kết quả – cùng các ý tưởng và khái niệm để đạt được chúng. Ở phần kết luận, Bước 3 đưa ra một lộ trình được cộng đồng xem xét kỹ càng hướng đến việc phác thảo ra những kiến thức theo định hướng khoa học và phạm vi tiếp cận được tập trung tại Bước 1, phân loại Bước 2 gây ảnh hưởng rủi ro và chiến lược khả thi để phục hồi môi trường, bảo tồn các nền văn hóa, bảo vệ và tái thiết nền kinh tế trong khoảng thời gian 50 năm.

Cuối cùng là *Bước 4* của LRF: *Phát Triển Dự Án/Chương Trình*, sử dụng kế hoạch xây dựng khả năng phục hồi được lập ở Bước 3 để phát triển và thiết kế các chương trình và hoạt động cụ thể để thực hiện chiến lược. Đối với các cộng đồng tái định cư, điều này có thể chú trọng đến việc lựa chọn địa điểm dựa trên nhu cầu của cộng đồng. Đối với việc trang bị bổ sung cho các cộng đồng, điều này có thể chú trọng đến các điều chỉnh phù hợp với nhà ở, cơ sở hạ tầng, việc làm, giáo dục, nguồn thực phẩm và giao thông vận tải mà sử dụng những chiến lược mới nhất trong chuyên môn lập quy hoạch và thiết kế cùng với các chiến lược lịch sử công nghệ thấp. Ngoài ra các hoạt động có thể nhường chỗ cho môi trường nước thông qua việc sử dụng cơ sở hạ tầng xanh chẳng hạn như các khu vườn mưa, mương lọc sinh học và các hồ lắng.

Các cộng đồng thực hiện tái cấu trúc dự kiến các phương pháp tiếp cận liên quan đến các sáng kiến về nhà ở dành cho lực lượng lao động – được thiết kế để đa dạng hóa quỹ nhà ở của cộng đồng và tăng cường khả năng kinh tế – với cơ sở hạ tầng và các dự án theo định hướng tiếp cận. Ví dụ như, ở Giáo Xứ St. John the Baptist, có thể xem xét vị trí của Giáo Xứ là hành lang giao thông quan trọng với khả năng dễ bị ảnh hưởng đã được chứng minh sau Bão Issac. Ngoài ra, giải quyết khả năng dễ bị ảnh hưởng đã được xác định đối với nguồn cấp nước sinh hoạt của giáo xứ mang lại cơ hội hưởng lợi ích chung nhằm kết hợp tính đa dạng về nhà ở, cơ sở hạ tầng được xây dựng và tiếp cận nguồn nước với dạng thức phát triển theo định hướng giao thông công cộng được thiết kế lại tập trung vào điểm hội tụ I- 10 và I-55. Phương pháp đó mang lại sự thuận lợi vì nó làm tối đa hóa các cơ hội để thúc đẩy tăng trưởng kinh tế và tính đa dạng trong kinh tế, đồng thời thúc đẩy việc tạo ra các điểm trung gian văn hóa định hình nên bản sắc cộng đồng cho các thế hệ mai sau.

Để lựa chọn các hoạt động, các đánh giá rủi ro sẽ được sử dụng để xác định và ưu tiên những nhu cầu khắc phục hậu quả quan trọng, và những nhu cầu đó sẽ được phân tích dựa trên hậu quả và khả năng hư hỏng tài sản. Các tiêu chuẩn về mức độ dịch vụ đối với tài sản cơ sở hạ tầng sẽ được tinh chỉnh và đối với từng tài sản, mức độ dịch vụ mà không được đáp ứng do hậu quả từ Bão Issac sẽ được xác định. Tài sản sẽ được xếp hạng theo số lượng, điều này sẽ đo được tác động của môi trường, giao thông, y tế và kinh tế, và các tác động từ những ngôi nhà bị hư hỏng và di dời. Khi sử dụng các số liệu xếp hạng này, nhu cầu sẽ được phân loại vào các nhóm ưu tiên khác nhau, điều khiển chương trình và quá trình lựa chọn dự án.

Các dự án cũng sẽ được thiết kế để bao gồm việc xây dựng và kết nối các mạng lưới xã hội như một phần trong quá trình và kết quả. Phương pháp tiếp cận có sự tham gia của cộng đồng vượt ra khỏi sự tham gia và đưa tất cả các bên liên quan vào quá trình với vai trò là các bên

cộng tác. Các bên cộng tác bao gồm nhóm dân cư mục tiêu, công chức, công dân có liên quan, các cơ quan công cộng, trường đại học và các bên khác. Quá trình khắc phục hậu quả xây dựng dựa trên những điểm mạnh, kiến thức và các nguồn lực chung trong nhóm để xây dựng kế hoạch phù hợp nhất với các nhu cầu của tất cả các bên cộng tác. Việc sử dụng các bên liên quan làm người cộng tác khi lập kế hoạch cho dự án tạo cơ hội để đổi mới, đảm bảo khả năng đáp ứng nhu cầu của tất cả các bên liên quan lớn hơn, khuyến khích ý thức đầu tư vào chiến lược mang lại kết quả và tạo ra các mối quan hệ giữa các thành phần dân cư mà có thể trước đó chưa từng tiếp xúc.

LRF cho phép tiểu bang xác định các phương pháp tiếp cận và chiến lược cùng với hành động trong quá khứ, hiện tại và dự kiến trong tương lai. Bao gồm CMP và Chương Trình Phục Hồi Toàn Diện Thí Điểm, thông qua đó Giáo Xứ St. John the Baptist đã lập Kế Hoạch Khả Năng Phục Hồi cho chính mình. Đặc biệt, ba trong số các khu vực mục tiêu được đề xuất tham gia hệ thống đánh giá Cộng Đồng NFIP. Những khu vực tham gia hệ thống đánh giá cũng tham gia nhóm người dùng CRS được UNO-CHART tạo điều kiện có tên gọi là Tiếp Cận Cộng Đồng Liên Quan Đến Thiệt Hại do Lũ Lụt và lực lượng đặc biệt về nhận thức (FLOAT). Các giáo xứ Terrebonne (Hạng 6), Lafourche (Hạng 10) và St John the Baptist (Hạng 8) đều cùng tham gia, và những nguồn lực này sẽ được sử dụng trong quá trình triển khai LRF.

Phu Lục F: Đòn Bẩy

Kết Quả. Louisiana có lịch sử lâu đời về các sáng kiến được thiết kế chuyên biệt để giải quyết khả năng phục hồi dài hạn. Một vài sáng kiến được tham chiếu bao gồm CMP của tiểu bang, *Quy Hoạch Nước Đô Thị Greater New Orleans*, Chương Trình Phục Hồi Toàn Diện Thí Điểm, các chương trình và sáng kiến CDBG-DR – đặc biệt là các dự án về đê và phục hồi ven biển và những sáng kiến đó được các đối tác NDRC của tiểu bang hướng mục tiêu đến và tài trợ. Mặc dù LRF cung cấp chiến lược trung tâm và cơ cấu tổ chức mà qua đó các hoạt động trong tương lai sẽ được hình thành nhưng LRF vẫn phụ thuộc rất nhiều vào công việc đã được hoàn thành. Đặc biệt CMP đại diện cho nguồn dữ liệu tốt nhất duy nhất mà tiểu bang có để đo mức độ rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng đối với các cộng đồng ven biển. CMP cố gắng tạo mô hình cho rủi ro theo dự kiến, thông qua CLARA và các cơ chế khác dựa vào khoa học trong phạm vi 50 năm. Thông qua đơn đăng ký này, tiểu bang khẳng định niềm tin của mình rằng khung thời gian đó là thời hạn thận trọng nhất để lên kế hoạch về khả năng phục hồi và tất cả những ý tưởng, khái niệm và phương pháp tiếp cận trong tài liệu này cần được xem xét trong phạm vi 50 năm đó.

Trong quá trình xem xét thời hạn 50 năm, tiểu bang cũng nhận thấy tình hình dễ thay đổi có mình trong đó. Vì các biện pháp điều chỉnh phù hợp với môi trường được tạo dựng và môi trường tự nhiên được thực hiện, và vì các biến cố không lường trước được – như các cơn bão, sự cố tràn dầu và các thiên tai tự nhiên và thảm họa do con người gây ra khác – diễn ra trong tương lai khiến thay đổi các môi trường được tạo dựng và môi trường tự nhiên đó nên sẽ cần thực hiện đánh giá và tái đánh giá để đảm bảo các mô hình mô tả rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng vẫn phản ánh cả các tình trạng hiện tại và nền khoa học tiên tiến nhất. Hiện nay, CMP cập nhật cứ

năm năm một lần, phản ánh các điều kiện và dữ liệu liên tục thay đổi. Thông qua đơn đăng ký này, tiểu bang cam kết hỗ trợ quy trình hiện tại này như là một thành phần kết hợp của LRF.

Do đó, tiểu bang đang đề xuất các sáng kiến mà theo định nghĩa là có khả năng mở rộng. Đối với các cộng đồng đã tái định cư, sẽ cần có khoản đầu tư trên quy mô lớn, trả trước để di chuyển cộng đồng, lưu tâm đến việc bảo tồn nền văn hóa của cộng đồng và tăng cường các cơ hội kinh tế của cộng đồng được di dời theo yêu cầu của LRF. Trong trường hợp này, mục tiêu là nhằm tạo ra một cộng đồng phát triển bền vững về mặt xã hội, môi trường và kinh tế yêu cầu có ít hoặc không có khoản đầu tư công trong tương lai. Đối với các cộng đồng được trang bị bổ sung, chiến lược của tiểu bang sẽ yêu cầu các khoản đầu tư theo giai đoạn để thông báo và lập kế hoạch cùng với các khoản đầu tư nhằm giảm thiểu các khả năng dễ bị ảnh hưởng và nguy cơ được xác định trong khoảng thời gian 50 năm. Những khoản đầu tư này có thể dưới dạng các dự án xây dựng cơ sở hạ tầng đa giai đoạn, góp phần bảo tồn các nền văn hóa, phục hồi môi trường hoặc tăng cường các lợi ích kinh tế trên quy mô lớn hoặc các khoản đầu tư cá nhân, như nâng cao nhà ở có mục đích, đạt được các mục tiêu tương tự trên quy mô cá nhân.

Các dự án hướng mục tiêu đến các cộng đồng được trang bị bổ sung, một số dự án trong số đó có thể xuất phát từ chính CMP, là các chuyển hướng trên quy mô lớn, theo nhiều giai đoạn hoặc các công trình lớn khác được thiết kế đặc biệt để phục hồi tình trạng mất đất ven biển, tình trạng sụt lún và mực nước biển dâng, hoặc giảm thiểu các tình trạng bất lợi, kết hợp với các sáng kiến trên quy mô nhỏ hơn ở cấp cộng đồng, và được hướng vào cả các giải pháp giảm thiểu cá nhân và các hoạt động xây dựng khả năng phục hồi của xã hội. Các dự án cụ thể sẽ được lựa chọn thông qua LRF vì những dự án đó cho thấy tỷ số chi phí-lợi ích thuận lợi nhất khi xem xét đến khả năng dự án tác động trực tiếp đến các nền văn hóa, môi trường và kinh tế. Sẽ đặc biệt chú trọng đến những dự án đặc biệt mang lại lợi ích cho cộng đồng mà đã được đề xuất các

khoản đầu tư bổ sung thông qua CMP hoặc chương trình xây dựng khả năng phục hồi khác để hoàn vốn đầu tư.

Những phương pháp tiếp cận trong các cộng đồng được tái cấu hình sẽ đặc biệt giải quyết các vấn đề về quỹ nhà ở, kết nối và tiếp cận. Tại Giáo Xứ St. John the Baptist, đã xác định được các khả năng dễ bị ảnh hưởng xung quanh vấn đề tiếp cận với nguồn nước sinh hoạt bền vững và các hành lang giao thông an toàn. Trong ba khu vực mục tiêu ven biển khác, bản thân việc tái cấu hình có thể biểu hiện như là sự tiếp cận bằng hành động với những nơi định cư quan trọng mà hiện đã bị giảm bớt khỏi các nguồn tài nguyên do thảm họa môi trường vẫn đang tiếp diễn hoặc suy thoái môi trường nghiêm trọng với những tác động có thể cho là hậu quả của Bão Issac, hoặc những nơi định cư được dự kiến sẽ giảm đi theo quy luật tự nhiên trong khoảng thời gian 50 năm. Ngoài ra, hạng mục này có thể bao gồm những dự án được thiết kế đặc biệt để kết nối các ngành bất động sản với dân cư và nguồn lực mà các dự án hiện đã ngưng kết nối hoặc dự kiến sẽ ngưng kết nối trong khoảng thời gian 50 năm. Cuối cùng, vì nước vừa là một nguy cơ nghiêm trọng vừa là nguồn tài nguyên quan trọng nên các dự án nằm trong hạng mục này có thể thúc đẩy tiếp cận giao thông vận tải với đường thủy ven biển Louisiana hoặc tăng cường sự tiếp cận của cộng đồng với nguồn nước nhằm mang lại lợi ích về văn hóa và kinh tế. Về bản chất, đây hầu hết là những khoản đầu tư quy mô lớn, đa giai đoạn và sẽ cố gắng hướng mục tiêu đến các khu vực mà được đề xuất các khoản đầu tư bổ sung để hoàn vốn đầu tư.

Bản thân LRF được xây dựng để đảm bảo lợi ích chung cho bất kỳ dự án nào được lựa chọn thông qua nó. Ví dụ như, khả năng phục hồi thông qua hoạt động tái định cư có thể đòi hỏi phải di dời một cộng đồng ra khỏi khu vực mà thực tế không khả thi sang một địa điểm an toàn hơn gần với hành lang kinh tế hiện tại (ví dụ như, trung tâm ngành công nghiệp bất động sản) hoặc sang địa điểm có vai trò quan trọng đối với tăng trưởng kinh tế trong tương lai. Đây có thể

là khu vực phát triển kinh tế trong tương lai theo kế hoạch, hoặc có thể bao gồm các địa điểm thuận lợi đối với ngành trồng trọt truyền thống hoặc hoạt động đánh bắt cá. Trong ví dụ này, hoạt động tái định cư sẽ đạt được lợi ích gấp ba của chính việc tái định cư, tạo ra việc làm nhằm đảm bảo phát triển kinh tế bền vững của cộng đồng đã tái định cư, và khả năng hướng dẫn và chia sẻ mô hình đó thông qua các mạng lưới quốc gia hiện có. Trong một ví dụ khác, có thể đề xuất dự án chú trọng đến việc phục hồi môi trường tự nhiên, giảm thiểu rủi ro cho các cộng đồng thực hiện phục hồi thông qua quá trình trang bị bổ sung đồng thời cũng tạo ra điểm tiếp cận đường thủy công cộng mới hoặc thúc đẩy các hoạt động đánh bắt cá và động vật hoang dã, đây là những yếu tố văn hóa và kinh tế quan trọng đối với các cư dân của Louisiana. Ví dụ cuối cùng là các dự án giải quyết cụ thể vấn đề tiếp cận có thể tái dựng lại nguồn nước sinh hoạt sẵn có của cộng đồng đồng thời cũng tạo ra các điểm tiếp cận đường thủy công thuận lợi cho các hoạt động đánh bắt cá và động vật hoang dã.

Phương pháp tiếp cận theo định hướng LRF của tiểu bang nhằm mục đích tạo khả năng phát triển bền vững về mặt xã hội, môi trường và kinh tế trong các cộng đồng vùng ven biển dễ bị ảnh hưởng. Trong khả năng phục hồi thông qua tái định cư, mục tiêu là di dời cộng đồng ra khỏi khu vực không phát triển bền vững về môi trường hoặc kinh tế sang khu vực có khả năng phát triển bền vững ở cả hai khía cạnh thông qua thời gian mô hình hóa đo được trong 50 năm. Cụ thể, mục tiêu thiết kế hoạt động này là lựa chọn địa điểm tái định cư có khả năng phát triển môi trường bền vững trong khoảng thời gian 50 năm. Ngoài ra, liên quan đến các vấn đề kinh tế trong ví dụ trên, khả năng phục hồi thông qua tái định cư đòi hỏi phải di chuyển các cộng đồng có nguy cơ – thường xuyên trải qua các tác động tiêu cực phân tầng của nguy cơ đó, bao gồm tỷ lệ thất nghiệp cao – và kết nối các cộng đồng đó với các địa điểm khác mà có sức sống kinh tế. Theo phương thức này, khả năng phục hồi thông qua tái định cư được thiết kế để tạo ra và thúc

đẩy các cộng đồng phát triển bền vững mà không những có thể chống chịu các thiên tai, như các bão và các biến cố khác từ bão mà còn chống chịu được các suy giảm và suy thoái về kinh tế của địa phương, trên toàn tiểu bang và trong quốc gia. Trong ví dụ về khả năng phục hồi thông qua trang bị bổ sung, có thể áp dụng một bộ các nguyên tắc và kết quả dự kiến tương tự. Điều này có thể đòi hỏi các kỹ thuật củng cố tăng cường và giảm thiểu đặc biệt nhắm mục tiêu đến các hành lang có tầm quan trọng chiến lược về kinh tế hiện tại và được dự kiến trong tương lai, bao gồm những hành lang đang có hoặc có vai trò quan trọng sống còn đối với các ngành công nghiệp bất động sản. Ngoài ra, những kỹ thuật và sáng kiến đó phải và sẽ hướng đến các cấu trúc thương mại và dân cư đã hư hại hiện đang khiến các cấu trúc lân cận và gần đó gặp nguy cơ ngày càng cao trong các biến cố từ bão.

Trong quá trình xác định kết quả liên quan đến ba loại dự án đã được thảo luận ở trên, Louisiana có dự định đề xuất các số liệu ngắn hạn và dài hạn tương tự với những số liệu thường được thu thập theo khoản trợ cấp CDBG-DR hiện tại và được ghi chép trong Hệ Thống Báo Cáo Trợ Cấp Khắc Phục Hậu Quả Thiên Tai. Đối với tiến trình về nhà ở, những số liệu này có thể bao gồm nhưng không giới hạn ở: Các hộ gia đình LMI được phục vụ, các hộ gia đình tái định cư, các đơn vị được tạo lập, các đơn vị được tăng lên/giảm đi, các đơn vị được phục hồi, các vụ thu mua lại đã hoàn thành, các địa điểm được mua, các sự kiện tiếp cận giáo dục được tổ chức và các kế hoạch tái định cư được hoàn thành. Đối với tiến trình về môi trường, những số liệu này có thể bao gồm nhưng không giới hạn ở: những cánh đồng được tạo ra, các cấu trúc được bảo vệ, các hàng rào được khôi phục và các cửa sông được bảo quản. Đối với tiến trình về cơ sở hạ tầng, những số liệu này có thể bao gồm nhưng không giới hạn ở: trung tâm giao thông vận tải được tạo lập, các dặm đường được tạo ra, các dặm đường được nâng lên/giảm đi, các hệ thống nước sinh

hoạt được xây dựng và số lượng hộ gia đình được phục vụ (bởi các hệ thống nước được xây dựng).

Có thể theo dõi các điểm chuẩn dài hạn trong phạm vi mô hình hóa 50 năm. Ví dụ như, khoảng thời gian theo dõi trong 10 năm có thể bao gồm các số liệu như: cấu trúc trong các danh sách RL/SRL, quỹ giảm thiểu được giải ngân, quỹ CDBG-DR (hoặc tương đương) được giải ngân, tăng/thất thoát dân số, và số lượng các doanh nghiệp hoạt động. Khi theo dõi những số liệu này trong thời hạn là 10 năm (và gấp năm lần trong thời gian 50 năm), tiểu bang có thể tìm kiếm mối quan hệ nghịch đảo giữa các số liệu về RL/SRL, giảm nhẹ và CDBG-DR (giảm dần một cách lý tưởng theo thời gian), và dân cư và doanh nghiệp (tăng dần một cách lý tưởng theo thời gian) trong các khu vực mục tiêu tương ứng.

Đòn Bẩy. OCD-DRU đặc biệt tìm kiếm các đối tác có chuyên môn và các nguồn lực dành cho cam kết liên tục về khả năng phục hồi của tiểu bang, những đối tác và nguồn lực này sẽ được bố trí phù hợp để đảm nhận các vai trò quan trọng trong việc thực hiện và duy trì các hoạt động trong tương lai. Ngoài ra, tiểu bang đã tìm ra, tham khảo ý kiến và đảm bảo các cam kết hợp tác từ mỗi một trong số bốn chính quyền giáo xứ bao gồm trong các khu vực mục tiêu được trình bày trong đơn đăng ký này. Mỗi giáo xứ không chỉ thông báo về đơn đăng ký này và các đánh giá nhấn mạnh nhu cầu và các ý tưởng làm giảm bớt nhu cầu, mỗi khu vực quyền hạn có thể được bố trí phù hợp nhất để thực hiện và duy trì các dự án cụ thể, như được xác định trong Giai Đoạn II.

Như đã nêu tại Phụ Lục D, các tỷ lệ và chi phí bao trả bảo hiểm là mối quan tâm lớn, và bất kỳ hoạt động nào giảm thiểu rủi ro – và các chi phí bảo hiểm – đều đi kèm với lợi ích tiềm ẩn đáng kể. Nêu bật mối quan tâm và lợi ích tiềm ẩn này, CPRA đã thực hiện ủy thác một nghiên cứu vào tháng 12 năm 2013 về tác động của NFIP lên mức phí bảo hiểm ở các khu vực dễ bị ảnh

hưởng nhất của tiểu bang chúng ta mà ở đó các đại diện của ngành bảo hiểm đã được tham vấn để xác định các báo giá sẽ thay đổi như thế nào sau khi thực hiện BW-12. Nghiên cứu dự tính hiệu lực của pháp luật đối với mức giá ở Belle Chasse, một thành phố ở Giáo Xứ Plaquemines, và là một trong những khu vực mục tiêu NDRC của tiểu bang. Vùng đất cụ thể được lựa chọn cho nghiên cứu nằm trong vùng ngập lụt 100 năm, giống 94% tình trạng của giáo xứ. Vùng này đã không bị ngập lụt trong Bão Katrina hoặc Bão Isaac và vùng đất này nằm trong Hệ Thống Giảm Rủi Ro Thiệt Hại Do Bão của Quận New Orleans. Tóm lại, vùng đất mục tiêu cụ thể trong nghiên cứu này được cho là có rủi ro ít hơn đáng kể so với hầu hết các vùng đất trong bốn khu vực mục tiêu của tiểu bang.

Kết quả của nghiên cứu đã gây ngạc nhiên. Vùng đất, được đánh giá là thấp hơn 6 foot so với mực nước lũ cơ sở (hoặc -6 BFE), được dự kiến là sẽ chứng kiến mức thất thoát trong tương lai tăng từ \$633 mỗi năm lên \$17.723 mỗi năm, tức là tăng gần 2.700%. Như được minh họa trong nghiên cứu, những vùng đất bằng phẳng ở các khu vực không có thay đổi trong việc chỉ rõ vùng ngập lụt cần dự đoán mức tăng chi phí bảo hiểm (trong hầu hết trường hợp là hơn gấp đôi) cùng với đưa ra mức thất thoát trong tương lai. Mặc dù được giảm một phần theo một đoạn trong Đạo Luật Grimm-Water năm 2014, bất kỳ lần tăng dần mức thất thoát trong tương lai nào cũng sẽ đi kèm với các tác động tài chính sâu rộng và nghiêm trọng đối với các cư dân và doanh nghiệp ở vùng ven biển Louisiana.

Những ý tưởng và khái niệm được trình bày trong đơn đăng ký này được dự kiến sẽ có tác động cụ thể và trực tiếp đến mức phí bảo hiểm và rủi ro của những cộng đồng được nhắm mục tiêu cho các hoạt động liên quan đến NDRC. LRF kết hợp dữ liệu đánh giá rủi ro định lượng hợp lý về mặt khoa học được cung cấp thông qua CPRA và tiểu bang đề xuất sử dụng LRF như một cơ chế để nhắm mục tiêu có chiến lược đến các cộng đồng cho các hoạt động trong tương

lai. Ví dụ như, trong khi đánh giá một cộng đồng ven biển và xác định xem liệu cộng đồng đó có phải là ứng viên phù hợp cho khả năng phục hồi thông qua tái định cư, khả năng phục hồi thông qua trang bị bổ sung, hoặc khả năng phục hồi thông qua tái cấu hình, đánh giá rủi ro dựa trên khoa học – sử dụng CLARA và các kỹ thuật mô hình hóa khác tùy ý sử dụng của tiểu bang – sẽ được sử dụng như một thành phần để đánh giá rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng. Mức phí bảo hiểm tương quan với đánh giá rủi ro, và mức phí bảo hiểm rất cao có thể là yếu tố quyết định để can thiệp.

Mặc dù các dự án được thiết kế đặc biệt để phục hồi môi trường tự nhiên có thể làm giảm rủi ro theo quy luật tự nhiên, và mức phí bảo hiểm trong quá trình nhưng đây chỉ là một phần trong phương pháp tiếp cận toàn diện để tạo ra các cộng đồng có khả năng phục hồi. Trong quá trình giải quyết các vấn đề liên quan đến những cộng đồng củng cố khả năng thích ứng của mình với môi trường, và không rút lui khỏi những môi trường đó, việc tái dựng lại cách thức đảm bảo cho những cộng đồng đó có thể mang lại thuận lợi. Các chiến lược bảo hiểm trong cộng đồng có thể tiết kiệm chi phí hơn, đồng thời loại bỏ rủi ro về phía chính phủ liên bang nắm giữ các chính sách NFIP ở các vùng dễ bị ảnh hưởng.

Các phương pháp tiếp cận được nêu trong đơn đăng ký này phù hợp với vô số cơ hội tận dụng các lợi ích chung về tài chính, thước đo quan trọng trong việc tạo ra các cộng đồng tự duy trì. Ví dụ như, phương pháp tiếp cận của tiểu bang với khả năng phục hồi thông qua tái định cư đặc biệt liên kết các hoạt động đó với việc phát triển kinh tế. Vùng đất mới được nhắm mục tiêu thực hiện tái định cư gặp rủi ro và ảnh hưởng ít hơn đáng kể so với địa điểm hiện tại của cộng đồng, và những điều kiện đó phù hợp với các giá trị tài sản cao hơn và số thu thuế cao hơn, các khoản sau đó có thể được tái đầu tư cục bộ vào các hoạt động xây dựng khả năng phục hồi. Các cộng đồng tái định cư có thể tăng cơ hội kinh tế trực tiếp, thông qua chính vùng đất đó bằng các

hoạt động nông nghiệp tạo doanh thu hoặc thông qua khoảng cách gần với trung tâm ngành công nghiệp bất động sản. Mặc dù cần phải có các khoản đầu tư ban đầu từ các nguồn bên ngoài nhưng việc duy trì và sửa sang có thể được tài trợ thông qua những phần bổ sung giá trị này và những phần bổ sung giá trị khác.

Các cơ hội tạo doanh thu liên quan đến các dự án về cơ sở hạ tầng hoặc môi trường có thể tăng cường cơ hội kinh tế hiện tại, đồng thời cũng tạo ra những cơ hội mới. Có thể bao gồm các cơ hội bổ sung trong ngành đánh bắt cá, hoặc điễm tiếp cận đường thủy được cải thiện mang lại các cơ hội giải trí tạo doanh thu. Ngoài ra, mạch giao thông mới hoặc được nâng cấp có thể tạo các cơ hội cho hành lang phát triển kinh tế mới và có thể sử dụng mô hình tài trợ dựa trên gia tăng thuế hoặc mô hình tài chính tạo doanh thu khác để duy trì.

Cam kết khả năng phục hồi của Louisiana mở rộng trên phạm vi rộng. CMP bao gồm các dự án và sáng kiến kéo dài dọc đường bờ biển và nội địa tiểu bang. *Quy Hoạch Nước Đô Thị Greater New Orleans* bao gồm ba giáo xứ đông dân nhất của tiểu bang – Orleans, Jefferson và St. Bernard. Chương Trình Phục Hồi Toàn Diện Thí Điễm tạo lập 44 kế hoạch cụ thể về khả năng phục hồi và điều lệ quy hoạch khác nhau trên toàn tiểu bang. Ngoài ra, trong nhiều năm qua, tiểu bang đã làm tăng lên theo cấp số nhân cam kết tài chính của mình đối với bờ biển. Tiểu bang sử dụng một số nguồn quỹ này để sửa chữa và điều chỉnh các đê khu vực Greater New Orleans, tận dụng hơn \$14 tỷ trong nguồn quỹ liên bang dành cho hệ thống bảo vệ chống bão quan trọng. Ngoài ra, Chương Trình Hỗ Trợ Tác Động Ven Biển của liên bang đang cung cấp khoảng \$496 triệu cho Louisiana để làm giảm thiểu tác động của việc sản xuất dầu khí của Vùng Biển Ngoài Thềm Lục Địa.

Các rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng được mô tả trong đơn đăng ký này phù hợp không chỉ với bốn khu vực mục tiêu được đề xuất mà còn phù hợp với diện rộng Louisiana phía

Nam và vùng ven biển. Khi nhìn vào tương lai, các rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng mà Louisiana đối mặt sẽ thường gặp hơn ở những khu vực khác trên toàn quốc. Tình trạng mất đất vùng ven biển, tình trạng sụt lún, mực nước biển dâng và tần suất xảy ra các cơn bão nhiệt đới đều là mối lo ngại ngày càng tăng của tất cả các tiểu bang ven biển trong quốc gia của chúng tôi.

Thông qua cam kết lâu dài đối với khả năng phục hồi, Louisiana đã bắt đầu xây dựng các giải pháp phục hồi mà có thể được mở rộng và chuyển giao. LRF và các phương pháp tiếp cận cụ thể được nêu trong đơn đăng ký đều mang tính thử nghiệm, trong đó cố gắng mừng trọng các mô hình sẽ được áp dụng trước tiên trong khu vực mục tiêu “khu vực thí nghiệm,” nhưng sau đó được mở rộng khắp Louisiana – và vượt ra bên ngoài tiểu bang – ở những khu vực gặp rủi ro và dễ bị ảnh hưởng tương tự. Theo ý nghĩa này, các chương trình và sáng kiến được đề xuất ở đây cần được xem là các chương trình và sáng kiến thí điểm. Louisiana có cơ hội duy nhất để chứng minh các khái niệm về khả năng phục hồi và xây dựng các giải pháp mô hình trước khi các rủi ro và khả năng dễ bị ảnh hưởng mà tiểu bang chúng ta hiện đang đối mặt trở nên rõ ràng và có ảnh hưởng sâu rộng hơn ở những địa điểm khác. Khi được phát triển thích hợp, những giải pháp đó sẽ là vô giá đối với cả Louisiana và quốc gia.

Các Nguồn Lực Đòn Bẩy Cam Kết. Văn Phòng Phát Triển Cộng Đồng (OCD) đã cam kết trao \$250.000 khoản trợ cấp CDBG-NDR trong tương lai, theo ghi chép ở Tài Liệu Đính Kèm B.

Phu Luc G: Cam Kết Dài Hạn

Các Cam Kết CDBG-DR. Thông qua việc phân bổ \$64.379.084 nguồn quỹ CDBG-DR được đặc biệt dành để giải quyết các ảnh hưởng của Thiên Tai Đủ Tiêu Chuẩn tại khu vực, Bão Isaac, tiểu bang đã cam kết thực hiện nhiều hành động liên tục để tăng cường khả năng phục hồi của cả khu vực mục tiêu và khu vực vùng miền rộng lớn hơn chịu tác động của biến cố. Ngoài ra, thông qua các khoản trợ cấp CDBG-DR được triển khai sau bão Gustav và Ike, tiểu bang đã cam kết tiếp tục triển khai các hoạt động xây dựng khả năng phục hồi liên tục. Những hành động được chia nhỏ và được trình bày như sau.

Giáo Xứ St. John the Baptist: Nhằm các mục đích trong mục này, hai hành động được nêu bật, Chương Trình Phục Hồi Hỗ Trợ Chủ Sở Hữu Nhà trị giá \$11.549.820 của giáo xứ và Chương Trình Nâng Cao Nhà Ở trị giá \$2.500.000. Cụ thể là Chương Trình Phục Hồi Hỗ Trợ Chủ Sở Hữu Nhà của giáo xứ sẽ khôi phục quỹ nhà ở bị ảnh hưởng một cách tiêu cực bởi thiên tai đủ tiêu chuẩn. Trong các trường hợp mà phân đánh giá thiệt hại chỉ ra những phần sửa chữa cần thiết vượt quá 50% giá trị thị trường của cấu trúc, tài sản sẽ được nâng lên mức lũ lụt cơ sở (BFE) áp dụng, theo yêu cầu của quy định về các quỹ được giải ngân thông qua Luật Công 113-2. Do đó chương trình được thiết kế để tăng cường khả năng phục hồi của cộng đồng bằng cách giảm thiểu nhu cầu hỗ trợ trong các biến cố lũ lụt trong tương lai và bằng cách nâng cao giá trị tài sản của các tài sản được phục hồi đồng thời bảo vệ giá trị của các tài sản lân cận, không bị hư hỏng. Dựa trên chi phí dự đoán là \$47.972 trên mỗi căn hộ, chương trình này dự kiến sẽ phục vụ 241 hộ gia đình.

Chương Trình Nâng Cao Nhà Ở của giáo xứ, được thiết lập nhằm đáp ứng nhu cầu công cộng sau cơn bão Isaac, là chương trình nâng cao nhà ở tự nguyện độc lập dành cho những ngôi

nhà nằm trong khu vực xảy ra lũ lụt, và cụ thể là những khu vực bị ngập trong nước lũ do Bão Issac. Đối với các tài sản tham gia vào chương trình này, mức nâng sẽ là 1 foot trên mực lũ lụt cơ sở áp dụng được FEMA xác định. Dựa trên chi phí nâng cao nhà trung bình \$85 trên mỗi foot vuông và trung bình 1.500 foot vuông nhà ở, chương trình này sẽ có thể phục vụ tối đa 20 ngôi nhà. Những hoạt động này dự kiến sẽ được hoàn thành chậm nhất là thời hạn trả phí ngày 30 tháng 9 năm 2019.

Giáo Xứ Plaquemines: Giáo xứ này có hai chương trình CDBG-DR liên quan đang được thực hiện được thiết kế để phục hồi sau Bão Isaac. Chương Trình Hỗ Trợ Nhà Ở trị giá \$12.828.400 của giáo xứ nhằm mục đích cung cấp các lợi ích tương tự như chương trình phục hồi của St. John the Baptist. Dựa trên chi phí dự kiến là \$45.428 trên mỗi căn hộ, chương trình này sẽ có thể phục vụ cho tối đa 282 hộ gia đình. Ngoài ra, giáo xứ đã dành ra \$4.124.600 làm khoản chia sẻ chi phí cho các sáng kiến trong Chương Trình Trợ Cấp Giảm Thiểu Mỗi Nguy Hiểm, bao gồm nâng cao nhà ở dân cư và các giảm thiểu cấu trúc khác. Dựa trên chi phí nâng cao nhà trung bình \$85 trên mỗi foot vuông và trung bình 1.500 foot vuông nhà ở, chương trình Chia Sẻ Chi Phí HMGP của giáo xứ sẽ có thể phục vụ tối đa 129 ngôi nhà. Những hoạt động này dự kiến sẽ được hoàn thành chậm nhất là thời hạn trả phí ngày 30 tháng 9 năm 2019.

Chương Trình Phục Hồi Toàn Diện Thí Điem: Ngoài chương trình nêu trên, tiểu bang đã hoàn thành nhiều kế hoạch và các sáng kiến của địa phương/vùng thông qua Chương Trình Phục Hồi Toàn Diện Thí Điem. Chương trình này dự định sẽ khắc phục hậu quả phi cấu trúc toàn diện cho một số cộng đồng có nguy cơ lớn nhất. Khắc phục hậu quả phi cấu trúc được định nghĩa là tạo lập pháp chế, chính sách, kiến thức và cam kết công cần thiết để ngăn chặn thiên tai. Chương trình này được thiết kế để tài trợ cho các cộng đồng nhằm phát triển các kế hoạch mà sẽ làm tăng khả năng phục hồi bằng cách cho phép các cộng đồng dự đoán, chịu đựng và phục hồi khỏi các

biến cố khắc nghiệt. Chương trình đã tài trợ cho các kế hoạch đổi mới toàn diện, các điều lệ quy hoạch phân vùng và các kế hoạch về nước trên toàn tiểu bang. Ngoài ra, thông qua sáng kiến này Trường Đại Học Tiểu Bang Louisiana – Phòng Phát Triển Bền Vững Ven Biển đã biên soạn các kế hoạch về khả năng phục hồi và đã phát triển bộ các thực hành tốt nhất được phổ biến cho các cộng đồng trên toàn tiểu bang thông qua trang web và một loạt hội thảo/hội thảo trực tuyến. Các hoạt động của chương trình này – tạo lập 44 kế hoạch và điều lệ cụ thể đối với khả năng phục hồi khác nhau trên toàn tiểu bang – dự kiến sẽ hoàn thành vào cuối năm 2016.

Chương Trình Phục Hồi Dựa Trên Trợ Cấp Biển Louisiana. Vào tháng 12 năm 2014, LSG trao khoản trợ cấp cho năm đề xuất được đặc biệt lựa chọn về khả năng có thể tăng cường khả năng phục hồi trong vùng. Khi kết thúc quá trình này, tiểu bang sẽ sử dụng các sản phẩm được tạo ra thông qua chương trình này để thông báo các sáng kiến cụ thể mà có thể được đề xuất thông qua NDRC, ngoài ra còn là Khuôn Khổ Khả Năng Phục Hồi Louisiana và các sáng kiến định hướng khả năng phục hồi lâu dài mà chương trình tham gia trong thập kỷ qua. Tất cả các dự án được thiết kế để kéo dài trong hai năm, và dự kiến sẽ hoàn thành vào cuối năm 2016.

Các đề xuất là: *Chuẩn Bị cho các Chính Quyền Địa Phương để có Khả Năng Phục Hồi về Tài Chính từ Thiên Tai* (\$149.603), *Khuôn Khổ Kết Nối các Lựa Chọn Thay Thế Thích Ứng Khí Hậu với các Cộng Đồng Ven Biển Louisiana* (\$80.000), *Xây Dựng Khả Năng Phục Hồi của Cộng Đồng với Vùng Ven Biển Louisiana Thay Đổi thông qua Quá Trình Phục Hồi Các Thành Phần Quan Trọng trong Hệ Sinh Thái* (\$47.780), *Dự Án về Bộ Luật Nước Toàn Diện và Tổng Hợp của Louisiana* (\$40.000), và *Tổng Hợp Các Phương Pháp Đo Lường Chỉ Số Khả Năng Phục Hồi* (\$49.940).

Kế Hoạch Tổng Thể dành cho Vùng Ven Biển. Kể từ năm 2007, tiểu bang đã gia tăng đáng kể cam kết về tài chính dành cho bờ biển. Nhìn chung, tiểu bang đã xây dựng hoặc cải thiện

khoảng 250 dặm đê, đã xây dựng 45 dặm đảo chắn và bờ ngăn, làm lợi cho hơn 25.700 mẫu Anh môi trường sống ven biển, xác định và sử dụng hàng tá các nguồn tài trợ tư nhân, của địa phương, tiểu bang và liên bang khác nhau, và đưa hơn 150 dự án vào thiết kế và xây dựng. Trong năm 2015, CPRA sẽ tiếp tục xây dựng theo đà này và sẽ bắt đầu hoặc tiếp tục xây dựng 59 dự án, bao gồm 19 dự án bảo vệ, 38 dự án phục hồi, và 2 dự án về cơ sở hạ tầng, sử dụng \$70 triệu dành cho các hoạt động lên kế hoạch, \$56 triệu dành cho các hoạt động kỹ thuật và thiết kế, \$477 triệu dành cho các hoạt động xây dựng, \$26,3 triệu dành cho các hoạt động vận hành, bảo trì và giám sát, và \$42,1 triệu dành cho các sáng kiến và chương trình đang diễn ra.

CPRA thực hiện các dự án bảo vệ, phục hồi và cơ sở hạ tầng thông qua nhiều chương trình hợp tác với các cơ quan liên bang và các tổ chức khác, mỗi tổ chức đòi hỏi các quy trình liên bang khác nhau và các yêu cầu tài trợ khác nhau. Ba trong số các chương trình liên bang này, Đạo Luật về Lập Kế Hoạch, Bảo Vệ và Phục Hồi Vùng Đất Ngập Nước Ven Biển, Chương Trình Hỗ Trợ Tác Động Ven Biển, và chương trình CDBG yêu cầu phối hợp với nhà tài trợ liên bang và chỉ tiêu hiệu quả các quỹ liên bang. Kể từ năm 2007, thông qua ba chương trình này, CPRA đã hoàn thành 40 dự án, với tổng vốn đầu tư là \$679 triệu. Hơn nữa, thông qua ba chương trình này, CPRA hiện đang có 13 dự án xây dựng, tổng vốn đầu tư là \$299 triệu. CPRA đã lập tài liệu về lịch sử và sự thành thạo trong việc chi tiêu các nguồn quỹ liên bang và đưa các dự án vào xây dựng thông qua việc sử dụng các chương trình liên bang quan trọng này.

Các dự án hiện đang được xây dựng trong các khu vực mục tiêu thuộc các giáo xứ Plaquemines, Lafourche, và Terrebonne bao gồm Tạo Đầm Lầy Nơi Cư Trú Vùng Hồ, Đường Ống Dẫn Trầm Tích Có Khoảng Cách Dài Ở Sông Mississippi, Phục Hồi Biển và Cồn Cát Caminada Headland, và Phục Hồi Đầm Lầy và Vùng Mép Sông Grand Liard. Trong thời gian gần đây nhất đã hoàn thành công trình xây dựng dự án Phục Hồi Mũi Biển Rào Chắn Cũ Phía

Tây Belle (xây dựng lại một phần lớn bãi biển, còn cát và đầm lầy rào chắn sau đã từng tồn tại ở Giáo Xứ Terrebonne; tổng chi phí là \$37 triệu), dự án Tạo Đầm Lầy Fringe (tái thiết lập các khu vực quan trọng ở vùng đầm lầy để tác động ở Giáo Xứ Plaquemines; tổng chi phí là \$8,7 triệu), và dự án Phục Hồi Mũi Biển/Đảo Chắn Phía Đông Đảo Shell (phục hồi đảo chắn để làm giảm năng lượng sóng và tái thiết lập môi trường sống sản sinh ở khu vực Vịnh Bastian thuộc Giáo Xứ Plaquemines; tổng chi phí là \$47 triệu). Nói chung, các dự án đang được triển khai ở Giáo Xứ Plaquemines kể từ Thiên Tai Đủ Tiêu Chuẩn được dự kiến sẽ tạo thêm 73.399 mẫu Anh đất. -

Tại Giáo Xứ Terrebonne, có thêm 7.640 mẫu Anh được dự kiến sẽ tạo ra theo các dự án hiện đang được thực hiện. Tại Giáo Xứ Lafourche, có thêm 7.943 mẫu Anh được dự kiến sẽ tạo ra theo các dự án hiện đang được thực hiện. Tất cả các dự án được tham chiếu hiện đang được xây dựng được dự kiến sẽ hoàn thành chậm nhất là ngày 30 tháng 6 năm 2017.

Lịch Phản Hồi

Cuộc Thi về Khả Năng Phục Hồi Sau Thiên Tai Quốc Gia là một cuộc thi kéo dài một năm được cơ cấu thành hai giai đoạn: giai đoạn tạo khung (Giai Đoạn I) và giai đoạn thực hiện (Giai Đoạn II).

- Các đơn đăng ký ở Giai Đoạn I đến hạn gửi cho HUD chậm nhất vào ngày 27 tháng 3 năm 2015;
- HUD dự kiến thông báo cho những người nộp đơn nếu họ được chấp nhận vào Giai Đoạn II vào tháng 6 năm 2015;
- Nếu được HUD mời tham gia, người nộp đơn sẽ có khoảng 120 ngày để phản hồi;
- HUD dự kiến thông báo khoản trợ cấp sau 60 ngày kể từ hạn chót của Giai Đoạn II;
- HUD phải gửi tất cả các khoản tiền chậm nhất là ngày 30 tháng 9 năm 2017;
- Các khoản tiền phải được chi tiêu trong vòng 24 tháng kể từ ngày gửi; tất cả các khoản tiền phải được chi tiêu chậm nhất vào ngày 30 tháng 9 năm 2019.

Cơ Hội Thu Thập Ý Kiến Công Chúng:

Khoảng thời gian thu thập ý kiến công chúng chính thức đối với đơn đăng ký này bắt đầu từ ngày 6 tháng 3 năm 2015 và đến ngày 20 tháng 3 năm 2015.

Các công dân và các tổ chức có thể góp ý về đơn đăng ký này thông qua:

- http://www.doa.louisiana.gov/cdbg/DR/Isaac/IC_Resilience_Competition.htm;
- Gửi email đến địa chỉ ocd@la.gov;
- Gửi thư theo đường bưu điện đến Disaster Recovery Unit, P.O. Box 94095, 70804-9095, Attn: Janice Lovett; hoặc
- Gửi fax cho Janice Lovett theo số (225) 219-9605.

Đơn đăng ký này sẽ được dịch sang tiếng Việt và tiếng Tây Ban Nha để tiếp cận với các công dân có trình độ tiếng Anh hạn chế ở những khu vực bị ảnh hưởng. Các công dân bị khuyết tật hoặc những người cần hỗ trợ kỹ thuật khác có thể liên hệ với văn phòng OCD-DRU để được hỗ trợ thông qua các phương pháp được liệt kê phía trên.

Tiêu Chí Sửa Đổi Quan Trọng

Những thay đổi trong đơn đăng ký cấu thành nên sửa đổi đáng kể yêu cầu có sự phê duyệt của HUD là những thay đổi về đơn đăng ký dẫn đến thay đổi nhiều hơn năm điểm trong điểm số về năng lực hoặc tính đúng đắn của phương pháp tiếp cận hoặc điều đó sẽ làm thay đổi các khu vực mục tiêu chịu ảnh hưởng nặng nề nhất và nghèo khó nhất. Ngoài ra, các sửa đổi sau đây sẽ được coi là sửa đổi đáng kể yêu cầu có sự phê duyệt trước của HUD: thay đổi về phúc lợi chương trình, các đối tượng hưởng lợi hoặc các tiêu chí về tính đủ điều kiện; phân bổ hoặc tái phân bổ nhiều hơn \$1 triệu; hoặc bổ sung hoặc xóa bỏ một hoạt động. Sau khi trợ cấp, bên hưởng trợ cấp có thể thay đổi đáng kể đơn đăng ký nếu tuân theo các yêu cầu tham gia của công dân tương tự được sử dụng trong suốt quá trình nộp đơn đăng ký, và HUD đồng ý bằng văn bản rằng đơn đăng ký được sửa đổi sẽ vẫn ghi điểm trong phạm vi có thể tài trợ đối với cuộc thi. Trước khi chuẩn bị và nộp bất kỳ phần sửa đổi nào, bên được hưởng trợ cấp được khuyến khích làm việc với đại diện HUD để đảm bảo thay đổi được đề xuất phù hợp với các quy tắc NDRC, và tất cả các quy định và luật pháp liên bang áp dụng.